

MEDLEMSBLAD FOR
RAUD VALALLIANSE

OPPRØR 2002-2

KVINNEKONFERANSE

Helgen 1.-3. november arrangerte Hordaland RV en kvinnekongress i samarbeid med RV sentralt. Rundt 60 kvinner og noen menn var innom i løpet av helgen, som resulterte i flere konkrete innspill til RVs kvinnepolitiske satsing fremover.

SIDE 6

BUDSJETTKAMP I

RVs folkevalgtkongress i november ble et matnyttig verksted med seminarer bl.a. om statsbudsjettet, diskusjoner om RVs arbeidsmetoder og vår rolle i kommunestyrene. Opprør bringer videre noen av høydepunktene sammen med Arbeidsutvalgets oppsummering.

SIDE 8-9

BUDSJETTKAMP II

"Valkampen 2003 blir ein tofrontskrig. For RVs del mot privatisering, og mot erobringsskrig i utlandet. For dei fleste andre partia blir det stikk motsett: For privatisering og for erobringsskrig utanlands." Dette sa nestleder Erling Folkvord i sin innledning på folkevalgtkongressen.

SIDE 10-11

ODDA: NYTT ARBEIDERPARTI?

"Det kan skje ei reell omgruppering innan den organiserte arbeidarklassen. I so måte skal dette seg frå situasjonen på Notodden, Nøtterøy og andre stadar der det har vore fellesliste av RV, SV og partilause. Eit slikt alternativ kan kanskje vinne 30-40% av røystene og få ordføraren. Eit strategisk spørsmål vil vere: Korleis bør Odde vere i framtida når arbeidarklassen har den reelle makta?"

SIDE 12

BUDSJETTKAMP

0565 0510

Dalsbø Gudmund Anders
Solhaugata 2A

B-RLAD

Velkommen til landsmøte

Snart er det to år siden vi var samla sist og satte som mål å satse på kvinnepolitikk, stortingsvalg og anti-imperialistisk arbeid. Hvor langt har vi kommet siden da? Ingen RVer tok plass på stortinget høsten 2001, men vi har fått et fungerende kvinneutvalg og Norge har gått til krig igjen. RV har fått noen flere lokallag, Rød Ungdom har vedtatt at vi skal gå to skritt fram og samla 1000 ungdommer på Chateau Neuf sammen med Sosialistisk Ungdom. Men i det store og det hele er det mest som har stått stille. Hva skal vi gjøre med det? Hvor skal vi gå de neste to åra? Det er det landsmøtet vårt skal handle om.

28. november til 2. mars skal vi samles på Røde Kors i Oslo for å sette kursen for de neste to åra. Vi skal vedta et nytt arbeidsprogram. 34 kapitler er sendt ut til alle lokallagsledere, noen er alle enige om, mange er de fleste uenige om. De skal vedtas i løpet av et par timer på landsmøtet, alle som en. Da bør de være diskutert og endra på forhånd. Det må dere være med på.

Jeg går av som partileder etter seks år. Ikke fordi jeg er lei av hverken RV eller politikken, men fordi jeg er sliten og fordi jeg tror partierskap er usunt både for parti og eier. Jeg var 23 år da jeg blei valgt, nå er jeg snart 30, og hvis jeg skal kunne gjøre noe annet enn å være yrkespolitiker må det nesten skje nå. Det betyr at det blir valg av ny leder og ledelse på

landsmøtet. Vi trenger forslagene nå. Sjøl stiller jeg til landsstyret og AU – hva stiller du og folka i ditt lag som?

Hvor skal den nye ledelsen gå? På de siste landsmøtene har debatten om prinsippprogrammet vært det store spørsmålet. For to år siden nyskreiv vi hele teksten. I år blir hverken Stalin eller "hvem er hvem i borgerskapet"-debatten invitert inn i landsmøtesalen. Prinsippprogrammet får

Prinsippprogrammet får hvile, istedet skal vi

diskutere hvor vi vil gå. Den åpne politiske saken på årets møte handler om oss sjøl, venstresida og de nye bevegelsene. Hvordan beveger vi oss som parti de neste 30 årene? Det blir et viktig spørsmål nå.

hvile, istedet skal vi diskutere hvor vi vil gå. Den åpne politiske saken på årets møte handler om oss sjøl, venstresida og de nye bevegelsene. Hvordan beveger vi oss som parti de neste 30 årene? Det blir et viktig spørsmål nå.

I tillegg til alt dette blir det sjølsagt valgkamp, privatisering og andre politiske saker. Men for at alt dette styret i løpet av ei langhelg skal være noen vits i, må det settes igang prosesser i forkant. Laga må diskutere, korrigere og foreslå. Debatten må gå for alle, ikke bare de 100 som møtes i landsmøtesalen. Jeg tror det er store muligheter for oss om vi utvikler en god strategi, men for å kunne gjennomføre en strategi må vi opptre som parti. Samla og handlekraftige. Gjør vi det før landsmøtet kan vedtaka der få betydning for oss, venstresida og resten av Norge i langt mere enn de to neste åra.

Aslak Sira Myhre

SETT AV DATOEN LØRDAG 11. JANUAR

Fylkesledersamling i RV

- Innledning om den politiske situasjonen v. Aslak Myhre
- Diskusjon om å lede fylkeslag
- Listestillingskampanje

Kurdistan

– om fortid, folk og framtid

Det siste tiåret har bevisstheten om kurdisk tilhørighet – *kurdîyê* – blitt sterkere. Siden den første verdenskrigs seierherrer trakk opp nye statsgrenser, har kurderne levd splittet under fire stater. Kurdistan styres fra Ankara, Teheran, Bagdad og Damaskus. Dette er den første boka på skandinavisk språk som både sammenfatter kurdernes historie og gir en oppdatert framstilling av de siste åras utvikling.

Forfatter og fotograf har i mange år reist på kryss og tvers i Kurdistan. De har møtt partiledere som Mesûd Barzanî, Kemal Burkay, Celal Talebanî og Abdullah Öcalan. De har besøkt geriljasoldatene og opplevd den grenseløse gjestfriheten i alle deler av Kurdistan. Resultatet er et unikt bildemateriale og en lettskrevet tekst som gir deg bruddstykker av folkets kulturhistorie, hverdagslivets fest og tragedier og noen av morgandagens uløste problemer. Et eget kapittel oppsummerer krisesituasjonen i Tyrkia før parlamentsvalget 3. november. – Avslutningskapitlet har tittelen *Kurdistan – eller ikke?*

Det er tre tusen år siden en assyserkonge beskrev sine felttog blant kurdere i den landsdelen som i dag ligger lengst øst i Tyrkia. For 307 år siden skrev den landflyktige Ehmedê Xanî diktverket *Mem û Zîn* som ble kurdernes nasjonalepos. Dermed ble ideen om et fritt og samla Kurdistan nedskrevet. Den ideen har fortsatt en slik sprengkraft at forfatteren Ihsan Turkmen ble dømt til 13 måneders fengsel da han til 300 årsjubileet utga en fullstendig kurdisk utgave i Istanbul.

180 sider, 12 kart, 80 sider fargebilder

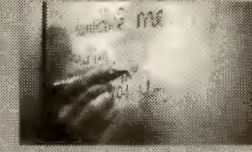
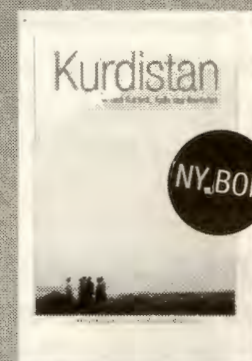
Alle bildetekster på både norsk og kurdisk

NOK 395

Tapir akademisk forlag

Nardøveien 14, 7005 Trondheim • Telefon: 73 59 84 22 • Faks: 73 59 84 94 • E-post: bestilling.forlag@tapir.no

Erling Folkvord (tekst)
Veronica Melå (foto)

www.tapirforlag.no

MEDLEMSAVIS FOR RAUD VALALLIANSE

BLADSTYRAR Bjarke Friberg
BLADSTYRE Johanne Bergkvist, Finn Olav Rolijordet, Else Merete Thyness, Kristine Nybø, Pål Hellesnes, Ingrid Baltzersen, Lars Akerhaug
BLADBUNAD Einar Børresen
TRYKK Avistrykk Norge
ADRESSE Osterhausgate 27, 0183 Oslo
TELEFON 22 98 90 54
TELEFAKS 22 98 90 55
E-POST oppror@rv.no

RV-KONTO 7878.05.75424 (Opprør og medlemsinnbetaling)

International Viewpoint (IVP) er det engelskpråklige månedsbladet til Fjerde Internasjonale: Med korrespondenter i mer enn 50 land, reportasjer fra kamper over hele verden og om utfordringene for venstresiden.

* TEGN ABONNEMENT

NOK 400 i året. Send epost med navn og adresse til fin@leftist.net

* GI ET PENGEBELØP

Sett inn alt fra kr. 50 til kr. 500 eller mer på kontonr: 05331 614 833

Les mer på nettsiden til Forbundet Internasjonale i Norge: www.leftist.net/fin

Bryksomme lyster

Er det fornuftig å ha en pornolov som gjør det umulig å vise en erigert penis på film? Er det på tide at feministene bryter alliansen med kristen-moralistene og går inn for en ny pornolov?

I norske kiosker og butikker henger porno-bladene på rekke og rad, med struttende silikonpupper, rumpeballer og vaginaer på glanset papir. "Lekne Linda" forteller at hun tenner på dominerende menn, mens "kåte Trine (19)" er klar for gruppesex med eldre menn. Gjennom tekst og bilde formidles ideologien om kvinner som lykkelige horer og vilige bruksgjenstander uten noe følelsesliv, i hvert fall ikke som menn trenger å sette seg inn i. Som kjent er dette fullstendig i tråd med norsk lov.

En vakker kjærlighetsfilm på to timer som har et tre minutters innslag av sex kan derimot ikke vise et glimt av en erigert penis. Er den erigert er den nemlig aktiv, og kjønnsorganer i bevegelse er forbudt ifølge pornoloven. Det er hvor mye som vises som er poenget i den norske loven. Hvordan framstillingen er spiller ingen rolle. Er det på tide å endre pornoloven?

På 1800-tallet ble det seriøst debattert om kvinner var fysisk i stand til å ha noe utbytte av seksualakten. Det var sjølsagt bare menn som deltok i debatten. Ifølge datidas borger-

lige oppfatninger var seksualakten noe menn utførte. Kvinnen var en passiv mottaker, og seksuell lyst hos kvinner var overflødig eller til og med sykt og perverst. Kvinner som følger sine egne seksuelle lyster er horer. Og ingenting er mer umoralsk.

For ikke lenge siden ble det presentert som en nyhet i et naturprogram at kvinnens orgasme kanskje har betydning for befruktningen. Først nå har "vitenskapen" lagt merke til at orgasmekrampene faktisk hjelper sæd som måtte befinne seg i skjeden oppover mot målet. Krampene sparer de små hardtsvømmende cellene for store deler av turen. Får kvinnen orgasme samtidig eller etter mannen øker det sjansen for befruktning. I tråd med nåtidens utbredte tendens til å forklare all menneskelig atferd med biologi, burde jo dette ha skapt sensasjon, og ført til en voldsom debatt med krav om revurdering av vår kulturs syn på kvinners seksuelle lyst, og ikke minst rollen til det lille organet klitoris. Pussig nok har oppdagelsen blitt forbigått i stillhet.

Synet på kvinners lyst som noe stygt og farlig var ikke bare utbredt på 1800-tallet,

men lever i beste velgående i dagens samfunn. Uskyld og uerfarenhet seksuelt regnes fortsatt som tiltrekkende hos en kvinne. Vår kultur har et angstfylt forhold til seksuell lyst, og kvinners lyster spesielt. Det er derfor alle seksuelle skildringer er så enkle og aggressive. Det er derfor den spekulativa pornosjangeren i det hele tatt har oppstått. Den er blitt til i det tomrommet som tabuene og undertrykkelsen av seksuell lyst har skapt. Men det betyr ikke at den er frigjørende. Det er moralismens baksider som kommer fram. Porno-damene har lyst, men de er ikke vanlige hyggelige damer, som har sex med en de er glad i. I pornoen er kvinner dehumanisert, vi møter den stygge og skitne kvinnelige lysten, horene i rødt blondeundertøy, nettingstrømper, lakk og lær. Psykologien i å gjøre noe som er umoralsk og skittent skaper aggresjon, i pornoen fins ingen ømme kjærtegn. Det går faktisk an å se på porno i årevis uten å få med seg at det fins noe som heter klitoris.

I dag "løses" altså problemet med å trekke en fysisk grense for hva som tillates av sek-

suelle skildringer i det hele tatt. Den aller råeste pornoen blir dermed ikke solgt åpent, men mye som er krenkende og kvinneundertrykkende fins i kiosker og bensinstasjoner. Dagens pornolov er på mange måter meningsløs, men hadde en liberalisering gitt oss vakre erotiske skildringer eller mer rå og voldelig porno? Så lenge undertrykkelsen av seksualitet og kontrollen med kvinner fortsetter i vårt samfunn, vil nok svaret dessverre være gitt. Hva med en lov som fokuserte på framstillingen, som sa at det er forbudt å framstille kvinner som passive kjøttstykker eller horer? Vanskelig å håndheve, ja. Og enda vanskeligere å få flertall for på Stortinget. Men umulig? Jeg lurer dessuten på en ting. Hvorfor finner vi oss i det?

Line Schou, Oslo RV

Du kan lese den ovenstående teksten og mye mer i neste nummer av Kontur (nr. 4).

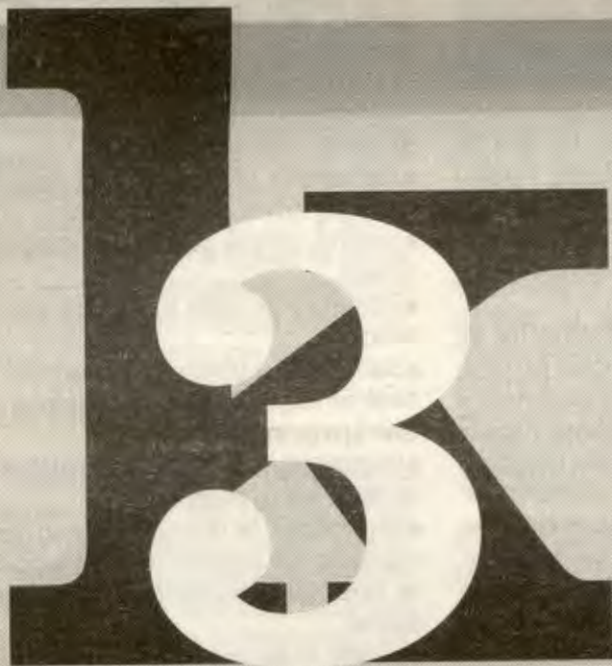
foto: zoran eric

DEMO 02-02: Folkestyre DEMO 03-02: Dannelse

Yohan Shanmugaratnam: Kjøp opp hver eneste jævel
Ingvild Kaarvann Berntzen: Inn i den skitne materien
Trude Rønnestad: Om dannelse og forfall
Dag Eivind Undheim Larsen: Bildung revisited
Joakim Hammerlin: Kapitalisme - ordet av den tapte tid
Knut Kjeldstadli: Kunnskap og kapitalisme
Lotta Elstad: Moll fra en fordums elev
Helge Jensen: Fra professorvelde til prosessorvelde?
Eivind Tjønneland: Mellom angst og fetisjisme
Magnus E. Marsdal og Bendik Wold: Sirenenes Sang
Audun Lysbakken: Et lite stykke folkestyre
Veslemøy Lode: Når de unge vaagner
Boris Kagarlitsky: Solidaritetsnettverk
Einar Braathen: Det nye tredje venstre
Regi Theodor Enerstvedt: Mot individenes rike?
Linn Stalsberg: En debutants bekjennelser
Lars Bugge: Arven fra Pierre Bourdieu

Abonner ved å sende epost til demo-biaststyret@yahoo.com, eller skriv til Demo v/Rød Front, Chateau Neuf, Slemdalsveien 7, 0369 OSLO
150 kroner for 4 utgaver.

Kontur Tidsskrift #3 (september 2002) 2. årgang
Epost: konturmedia Ansvarlig redaktør: Jan Egil Nordvik

REDAKSJONEN FOR DETTE NUMMERET

Berit Bua | Børge Lund | Einar Braathen | Even Tømte | Jan Egil Nordvik
Kristine Nybø | Mari Theodorsen | Rune Soma | Thabit Tambwe | Trude Iversen

REDAKSJONSUTVALGET

Børge Lund (litteratur) | Einar Braathen | Even Tømte (debatt og internett)
Jan Egil Nordvik (salg og økonomi) | Kristine Nybø | Mari Theodorsen
Rune Soma (abonnement) | Trude Iversen

POSTADRESSE

Kontur Tidsskrift
Postboks 6694 Slottet
0403 OSLO

UTGIVELSENS ANSVARLIG

TRYKK: ØYVIND GLOMVIK AS ||| DESIGN: EGIL HARALDSEN DESIGN STUDIO AS [design oder nicht sein] ||| Layout: ola76@mac.com

Statstøtten på plass med 80% for 2003?

GI "SLÅ-TILBAKE-BIDRAG"!

AV ASGEIR BELL KASSERER

Statsstøtten til RV for 2003 kan være på plass igjen etter at regjeringen i statsråd 8. november fremma en proposisjon som opprettholder eksisterende støtteordning. Men det blir trolig et kutt på i overkant av 20 % – dvs. mellom 300.000 og 350.000 kroner. Derfor må RV finne andre inntekter for å opprettholde aktiviteten. Landsmøtet må både drøfte medlemskontingent og andre ordninger som kan øke egeninntektene.

Protestene fra RV, andre småpartier og fra mange av de større partiene som mista lokal utbetaling, har gjort det vanskelig for regjeringen å gjennomføre kuttet i partistøtten lokalt. Budsjettet er ikke klar, og det kan fortsatt tenkes endringer i støtte-nivået. Uansett bør vi ta det som har skjedd som en advarsel. All rev-

olusjonær partiaktivitet er under press. Helt siden RV falt ut av Stortinget har vekslende regjeringer kappet i støtten til RV – og særlig ved å gjøre 2,5%-regelen til gjennomgående regel for statlig støtte (dvs. at det gis støtte bare når et parti har 2,5% ved stortingsvalg)

FØRJULSOPPFORDRING

Landsmøtet i februar 2003 blir en viktig oppmarsj for kommunevalget der vi håper å stille et langt større antall lister enn ved sist valg. La derfor landsmøtet få et godt delegatgrunnlag ved at det fram til nyttår verves mange nye medlemmer! Benytt giroen vi sender ut med oppfordring om "Slå tilbake-bidrag 2002"

Kontoen er : 7878 0575416
RV, Osterhausgt 27, 0183 Oslo

Listestilling

RVs landsstyre har gjort vedtak om å arbeide for en stor økning av valglistene ved neste kommunevalg: 120-180 lister! (mot ca. 100 lister i 1999) Sentralt trapper RV opp arbeidet for å gjøre det mulig å nå et slikt mål. Vi arbeider nå for å koble sammen listestillingsutvalget og fylkesledet som kan drive fram lokale planer. Hordaland er det fylket som mest offensivt har gått i gang med nye mål og jobber nå for å stille 20 lister – en økning på 11! Om ikke så lenge vil vi ha oppe en kampanjeside på RVs hjemmeside.

Endringer i valgloven gjør det lettere for oss å stille mange lister, særlig regelen om at det bare kreves 7 personer på lista. Her er de viktigste forholda å merke seg i den nye valgloven:

- Det kreves nå bare 7 navn på fylkesstills-/kommunestyrelistene,
- Max antall navn er antallet representanter i fylket/kommunen + 6
- Forhåndskumulering er fortsatt mulig, men antallet er begrenset.
- Det kan gis personstemmer på lista.
- Det kan gis personstemmer til andre lister (slengere).
- Det er ikke lenger lov å stryke på listene

Vi stiller lister for å styrke kommuneopprøret og kampen mot privatisering. Vi stiller også liste for å gi anti-krigsmotstanden flere støttepunkter. Og vi stiller lister for å bygge ut RV som landsomfattende organisasjon og på den måten gi oss større tyngde for kravet om plass i TV (valgsendinger).

Listestilling og forberedelse til valg setter også skarpt lys på svakheter i RV og utfordrer oss til å finne løsninger og bøte på disse. F.eks. kravet om skolering for folkevalgte og de som tar topp-plasser på listene.

Listestillingsutvalget sentralt vil i tida framover ta kontakt i organisasjonen og ber alle som ønsker å jobbe med listestilling og som har ideer og forslag, om å kontakte oss.

Leder i utvalget er Turid Thomassen, Lillehammer. Andre medlemmer av utvalget: Finn Olav Roljordet, Aslak Sira Myhre, Elise Malde og Asgeir Bell. Ta kontakt via rv@rv.no eller 22989050.

Asgeir Bell, for komiteen

Arbeidsprogrammet blir et viktig punkt på landsmøtet til alle lokallag, mens komiteen jobber videre med et hvarslet uenighet er RVs energipolitikk:

ARBEIDSPROG

Nytt forslag til RVs energipolitikk

Norge er en energinasjon. Vannkrafta har vært helt sentral i oppbygginga av norsk industri og økonomi. Olje- og gassforekomsten i Nordsjøen gjorde oss i stand til å videreutvikle økonomien når resten av Europa møte kriser på syttitallet.

Tilgangen på regn og olje har gjort det mulig å bygge opp en levekraftig industri i Norge, og disse to ressursene vil være en hovedbærebjelke i Norge i overskuelig framtid. RV ønsker at Norge skal videreutvikle seg som industri- og energinasjon.

Samtidig som energien historisk har gitt arbeidsplasser og velstand i Norge, har utnyttninga av den blitt stadig mer knytta til verdens og Norges voksende miljøproblemer. Kampen om Mardøla og ikke minst Alta utbygginga markerer slutten på den "uproblematisk" vannkraftsutbygginga, og oljeutvinninga har vært et forurensingsproblem helt fra starten. Først i forhold til ukontrollerte utslipp ala "Bravo", i seinere tid mer og mer knytta til faren for klimaforandringer ved forbrenning av fossil energi. Også den kraftkrevende industrien sine utslipp til luft og van har bidratt til å sette energiproduksjon og industri i "vanry" de siste ti-åra.

Mens presset på politikere til å rydde opp i miljøproblemene har blitt større, har storting og regjering gitt fra seg mer og mer av styringa av norsk energipolitikk til markedet. Vannkrafta selges nå på europeiske kraftbørser, Statoil har blitt aksjeselskap og konsesjonslovene og nasjonal kontroll med energiresursene er til dels avvika eller under kraftig press. Vi er i ferd med å miste kontrollen over våre egne energiresurser.

Som forbrukere merker vi dette gjennom privatisering av energiselskap, oppdeling av linjenett og strømleverandør i atskilte selska-

per og et voldsomt press for å "velge rett" leverandør av energi til privathusholdninger. Det frie kraftmarkedet har foreløpig bare gitt oss økt strømforbruk i husholdningene og høyere priser.

Hvis Norge skal utvikle seg som energinasjon de neste tiårene er det avgjørende at politikere tar tilbake kontrollen med energi- og industripolitikken og bruker den kontrollen til å skape en "grønn" energinasjon. Gjennom satsing på miljøteknologi og oppbygging av nasjonal foredling og forvaltning av olje og gass og vannkraft har vi muligheten til å stå i spissen for utvikling av rein energiproduksjon.

Norge må satse stortilt på flere bein. Sparing i energiforbruk, effektivisering av energiproduksjonen og reduksjon av utslipp fra utvinning og forbruk av energi.

- RV krever: (i tilfeldig rekkefølge)
- Topprissystem på strøm, rimelig strøm til nødvendig forbruk, dyrt til overforbruk
 - Nasjonal kontroll på olje og energiresursene
 - Tilbakekjøp av solgte kraftverk og energiselskaper
 - Stans i store nyutbygginger av vannkraft, i stedet en nasjonal satsing på opprustning av eksisterende kraftverk
 - Tilrettelegging for utbygging av minikraftverk der det er vilje og mulighet
 - Langsiktig plan for utvinnign av olje og gass i nordsjøen som reduserer utvinningstempoet og sikrer stabile leveranser for fastlandsindustrien
 - Avvisning av eus gassdirektiv og andre forslag som truer den nasjonale og politisk kontrollen med olje og gassressursene
 - Tilbakeføring av Statoil til et statlig og politisk styrt selskap
 - Deler av inntekten fra oljeindustrien brukes til å utvikle alternative energikilder som vind og hydroenergi, det iverettes en plan for Norge som energinasjon etter olja
 - Det iverettes bygging av utslippsfrie gasskraftverk i Norge, både som gassraffinerer og som forskningsprosjekt
 - Investering i olje, gass og energiraffinerer i Norge, staten må bruke alle tilgjengelige virkemidler til å skape en levedyktig og miljøvennlig energi industri i Norge.

(fra Aslak Sira Myhre)

februar. Et foreløpig forslag er sendt
hetlig utkast. En av sakene der det er

RAM: NY ENERGIPOLITIKK?

Systemkritikk eller går- dagens sosialdemokrati?

Forslaget til avsnitt om energipolitikk har flere svakheter. For det første – og viktigste: olja er fundamentalt sett ingen nasjonal ressurs. At Norge for tida har nasjonal råderett over den fratar oss ikke vårt ansvar for forsvarlig forvaltning overfor verdens folk eller kommende generasjoner. At det er bedre at det norske borgerskapet, indirekte kontrollert gjennom norsk opinion har kontrollen enn at Bush II eller EU har kontrollen er opplagt, for å si det mildt. Avsnittet om energipolitikk bør deles i to – et om olje og et om elektrisitet. Avsnittet om olje bør ha en innledning som slår fast at:

OLJE, GASS OG KULL

a) Forekomstene av fossile brensler er ikke-fornybare ressurser som fundamentalt sett tilhører menneskeheten. Verken arkaiske sjeikregimer eller det norske borgerskapet har rett til å sløse med disse unike ressursene. Bare en ny økonomisk verdensordning, dvs. en internasjonal planøkonomi kunne sørge for at oljeressursene ble brukt på en rasjonell og bærekraftig måte. Vi er dessverre fortsatt i en situasjon hvor disse ressursene blir forvaltet ut fra perspektivet til herskerne i nasjonalstater. Revolusjonære i Norge har et særegent ansvar siden Norge er en stor olje- og gasseksportør. Vår linje i oljepolitikken må være styrt av hensynet til miljøet og framtidige generasjoner. Dette kan komme i motsetning til deler av den norske arbeiderklassens kort-siktige interesser i et høyt utvinningstempo, til en kontinuerlig strøm av investeringer på norsk sokkel.

b) Dagens oljepris er ikke bærekraftig. Den fører til sløsing med en ikke-fornybar ressurs. Dette medfører et utslipp av klimagasser som

truer miljøet på jorda. Den billige oljen er grunnlaget for en ødeleggende bilisme. Den billige oljen forhindrer utvikling av alternative energikilder. Den fører til at langtransport med bil, fly og båt er "for" billig og forhindrer framveksten av en bærekraftig rasjonell regional arbeidsdeling.

c) Derfor må RV ha som mål å heve oljeprisen vesentlig. RV må arbeide aktivt for at Norge skal bli med i OPEC og innenfor OPEC gå inn for en oljepris som er langt høyere enn dagens. RV må i motsetning til oljesjeikene gå inn for en pris som virkelig setter fart på endringer i infrastruktur for transport og energiproduksjon. Oljesjeikene er ikke interessert i å utvikle alternative energier, men å tyne mest mulig penger ut av oljeproduksjonen.

d) En bærekraftig pris på fossile brensler vil innebære en kraftig økning fra dagens nivå. Dette må kompenseres på nasjonalt plan på ulikt vis, bl.a. ved utbygging av alternative energikilder, reduksjon av andre skatter, gjennom utbygging av lokal kollektivtransport, bredbånd og høyhastighetstog. Norge må imøtegå anklagen om at vi er en liten egoistisk nasjon gjennom å bruke av sine økte oljeinntekter til å støtte kamper for sosial rettferdighet og nasjonal frigjøring fra imperialismens jerngrep i fattige land.

e) RV bør ikke gå inn for å bygge utslippsfrie gasskraftverk. Det peker i feil retning i et land som har et unikt grunnlag for hydroelektrisitet, teknologien er ennå ikke på plass ("om ti år" = helt uvisst sier forskerne). Og injisering er en farlig form for "utslippsfrie" gasskraftverk – så fort injiseringa møter problemer så går det rett til vær.

ELEKTRISITET

Det viktigste for RV er sjølsagt et offentlig eierskap/politisk kontroll: ikke bør men langsiktige, bærekraftige og stabile priser. Problemet med Aslaks forslag er at det ikke sier noe om hvorvidt dagens forbruk av elektrisitet er fornuftig eller sløssaktig. Skal vi få til en effektivisering, få til ENØK, så må prisen økes. Først da vil det komme teknologiske endringer, utbygging av vindkraft, økt bruk av ved osv. osv. Den prisen som skal til for å få til effektivisering er høyere enn dagens –

det å kutte borgerskapets og middelstandens luksusforbruk er viktig, men det er på langt nær nok. Det fører ikke til noe teknologiskifte. Økte strømpriser må sjølsagt kompenseres – gjennom lavere skatt, gratis barnehage, billig kollektivtrafikk osv. osv.

Men gitt at RV går imot store ny utbygginger, så vil prisen øke under kapitalismen og under sosialismens første fase (så lenge vi har priser og markeder). Programmet går ikke inn på den åpenbare sammenhengen mellom motstand mot utbygging og prisøkning.

Et "toprissystem" er en god intensjon, men vil skape en del byråkrati, hvis ikke det skal være en fast grense – som lett vil slå urettferdig ut – må en ha et beregnings- og kontrollvesen – som lett blir fanget i sin egen byråkratiske logikk. Man må helt ha glemt hvorfor høyrebølgen kom på åttitallet, at DNA opplevde en "styringskrise", erfaringene fra de ikke-kapitalistiske kommandoøkonomiene osv. hvis en ukritisk går inn for et toprissystem. Hva med blokk kontra enebolig? Skal grensen for overforbruk gå ved "normal enebolig"? Da kan fortsatt de i blokk sløse med strømmen. Hva med de som driver næringsvirksomhet i huset sitt, f.eks bønder – skal de også ha det samme toprissystemet? Eller billig strøm i våningshuset og dyr i fjøset?

Toprissystemet har også den ulempe at det aksepterer inntektsfordelinga skapt av kapitalismen, aksepterer dette sosialdemokratiske og sosialliberale synet at politikk er først og fremst å beskytte de svake, de som "faller utenfor" (syn som står sterkt i SV!). Det er ingen systemkritikk – det er gårsdagens sosialdemokrati, dagens sosialliberalisme!

Jeg er ikke mot at vi går inn for et fornuftig utformet toprissystem (men det må foreslåes noen prinsipper for prising), men det er veldig viktig at vi understreker at vi prinsipielt går inn for en pris – for husholdninger, for industri og tjenesteyting.

Korts sagt – programmet slik det nå er tar ikke opp en rekke viktige og kontroversielle spørsmål, og er derfor ikke egnet til å avklare hva som er RVs politikk – i praksis.

Anders Ekeland, Bærum RV

KVINNEKONFERANSEN I BERGEN OPPSUMMERING

Foreløpig oppsummering fra kvinnekongressen til arbeidsutvalget i RV

Uttalelser fra kvinneutvalget 3.11.02

BAKGRUNN

Helgen 1.-3. november arrangerte Hordaland RV en kvinnekongress på vegne av RV sentralt. På denne kongressen var det ca 60 kvinner og noen menn innom i løpet av helgen. I oppsummeringen av kongressen kom det fram en god del konkrete forslag og utfordringer som vi i RV bør ta med oss i det videre arbeidet. Det kom innspill både av politisk og organisatorisk karakter. I dette dokumentet blir disse forsøksvis oppsummert, før endelig referat fra kongressen kommer om noen uker.

FORMÅL

Sikre at innspillene som kom fra kvinnekongressen kommer sentrale utvalg og arbeidsgrupper i RV i hende. Både kvinneutvalget, Arbeidsutvalget og handlingsplan komiteen bør bli forelagt disse forslagene.

KONKRETISERING OG FORSLAG

Disse forslagene kommer ikke i prioritert rekkefølge, men er store og små forslag om hvordan vi kan drive RVs kvinnepolitiske arbeid videre.

1. Media. Følg med på hvordan kvinner blir framstilt i media, send roser for ros og kaktus for kritikk til de lokale redaksjonene, og deres dekning av kvinner i media. Lag statistikker og bruk disse, skriv også gjerne leserinnlegg der dette påpekes. Bryt ut av madonna/hore framstillingen.

2. RV må få på plass et kvinnepolitisk program/feministisk manifest. En kan også se for seg at et program knyttet til spørsmål om seksuell frigjøring er en start på dette arbeidet.

3. Jobbe ut en konkret plan for hvordan vi skal fremme vårt syn på kriminalisering av horekunder. RV er i dag det eneste partiet (?) som har vedtatt dette. Vi har en stor del av opinionen på vår side.

4. Lage et argumentasjonshefte i forhold til pornodebatten, som går utover pornoheftet til Kvinnefronten, som kan styrke både den interne skoleringen om porno, men som også er et viktig hjelpemiddel for alle RVere som havner i pornodebatter.

5. Revitalisere det kulturpolitiske arbeidet i RV, legge vekt på virkemidler som teater og dans, og ikke bare utarbeiding av hefter og lange møter med diskusjoner. (Kvinnekongressen startet med en times felles dans og bev-

egelses sesjon med Chiku Ali, anbefales!)

6. Få sparket Lensmann Andersen i Laksevåg.

7. Veldig mange positive kommentarer om temakongressen, kanskje noe å ta med seg videre?

8. Hvordan kan vi få en bredere sammensetning aldersmessig på kongresser? Kvinnekongressen hadde en overvekt av kvinner mellom 20 og 30, er det noe vi kan gjøre for at eldre damer også blir mer aktive i partiet og kommer på møtene?

9. Vi har en stor utfordring i forhold til å dra med flere innvandrere og innvandrerkvinner med i RV. Kanskje bør vi konkretisere et mål om å sette i gang med lokale prosjekter, såkalte pilotprosjekter for å få til dette.

10. RV bør i løpet 3-5 dager skrive til justisdepartementet angående forberedelse av loven om prostitusjon og internasjonal kvinnehandel, der vi bør kreve at §3, 6, 8 og 9 i FN som omhandler lovregulering på etterspørselsiden blir fulgt opp.

11. Forslag om å starte et tidsskrift for seksuell opplysning, som kan være politisk fundert og opplysende på samme tid.

12. Synd at det kom så få menn. En del påpekte at det mangler en del i analysegrunnlaget blant RV-menn om forholdet mellom kjønn og klasse.

13. RU anbefaler alle å vise lysbildeferie/multimediashow om kvinnehandel og Filipinene, dette kan bestilles hos RU på tlf. 22 98 90 70, kanskje en annonse i Opprør hadde vært på sin plass.

FORSLAG TIL FRAMDRIFT

a. Forslagene oversendes til handlingsplankomité, arbeidsprogramkomité, organisasjonskomité.

b. Punkt 10 gjennomføres av kvinneutvalget i samarbeid med Marit Kvamme, som kvalitetssikrer det.

c. Punkt 13. RU får en annonse i neste Opprør.

d. RV lager et hefte av innledninger og innspill i debattene på kongressen som kan fungere som et utgangspunkt for videre arbeid med kvinnepolitisk program/feministisk manifest eller program for seksuell frigjøring!

Stine Akre, Hordaland RV (11.11.2002)

TIL RVS LANDSSTYRE

Kvinneutvalget i RV finner det beklagelig at ikke flere fra RVs landsstyre og RVs ledelse deltok på RVs kvinnekongress i Bergen 1.-3.11.02. Kvinnepolitikk skal være et satsingsområde i RV, og det er derfor en spesielt uheldig signaleffekt at ikke flere fra RVs ledelse deltok på kongressen.

Skal RV kunne bli et kvinneparti, er det helt nødvendig at hele partiet tar ansvar for utvikling av kvinnepolitikken. Kongressdatoen ble bestemt allerede i februar noe som skulle gi gode muligheter for å sette av den aktuelle dato. Det er også en uheldig signaleffekt å legge RVs folkevalgtkongress fjorten dager etter kvinnekongressen, da dette gjør det vanskeligere for RVs medlemmer å prioritere kvinnekongressen.

LENSMANN PÅ VILLSPOR

Rett før kvinnekongressen kom lensmannen i Laksevåg i riksmedia for sine uttalelser om kvinner og voldtekt. I en uttalelse fra kvinneutvalget krever RV at lensmannen må fratre sin stilling.

"Hvilken mansrolle vil lensmannen i Laksevåg at menn skal ha?"

Dette spørsmålet stiller medlem i RVs kvinneutvalg, Sigrid Angen, seg etter lensmannens utspill om at noen kvinner blir voldtatt fordi de ber om det.

– Forventer lensmannen at menn kun skal la seg styre av instinkt som et hvilket som helst dyr, spør hun videre, og påpeker at dette er konsekvensen hvis det skal være slik at menn ikke skal kunne oppfatte signaler og ta nei for et nei.

– Lensmannens uttalelse er også svært uheldig sett i lys av at uaktsom voldtekt nå er blitt straffbart, og at politiet skal prioritere satsing på kompetanse innen området vold mot kvinner, sier Angen videre.

RV krever at lensmannen i Laksevåg må fratre sin stilling. I lys av lensmannens utspill ser RV også nødvendigheten av å prioritere økt satsing på personer i politiet med kompetanse i forhold til vold mot kvinner og familievold. RV mener også at det må finnes voldtekstmottak tilgjengelig for kvinner over hele landet.

Bryter fiskeri- myndighetene loven?

Alvin Vasèli, fylkestingsrepresentant i Finnmark for felleslista mellom RV og NKP, tar opp kampen mot privatisering av fiskeriallmenningen. Lista vil ha vurdert om Fiskeridepartementet og Fiskeridirektoratet bryter loven med den praksis som de tillater ved kjøp og salg av fiskerettigheter. RV/NKP har derfor skrevet brev til Finnmark Fylkeskommune der de ber om en vurdering og eventuell anmeldelse. Her er brevet til fylkeskommunen:

Felleslista RV/NKP
v/ Alvin Vasèli
Breilia 11
9600 Hammerfest

13. november 2002

Finnmark fylkeskommune
v/ fylkesordfører Evy Ann Midttun
Fylkeshuset
9800 Vadsø

VURDERING AV GRUNNLAG FOR Å POLITIANMELDE FISKERI- MYNDIGHETENE FOR BRUDD PÅ NORSKE FISKERILOVER

De siste årene har Finnmark tapt store rettigheter i fiskeriene på grunn av salg og kjøp av fiskerettigheter. Allmenningsretten som er nedfelt gjennom både sedvaneretten og lovverket er på denne måten iferd med å erstattes av en privatisering av fiskerettighetene.

Stortinget har en rekke ganger slått fast allmenningsprinsippet, og så seint som i 2001 vedtok Stortinget at "...fiskeressursene tilhører det norske folk i fellesskap. Det er derfor i utgangspunktet ingen enkeltpersoner eller enkeltelskaper som kan gis evigvarende eksklusive rettigheter til vederlagsfritt å høste av og tjene på disse ressursene, mens andre stenges ute fra å delta i fisket".

Mye tyder på at måten retten til deltagelse i fisket idag tildeles på, er lovstridig. I avisannonser leser man ofte om at "fiskebåt med kvoterettigheter" er til salgs. Det er også dokumentert flere eksempler på at fiskebåter med kvoterettigheter er blitt solgt, for kort tid etter å bli kjøpt tilbake uten kvoterettigheter til en langt lavere pris enn det opprinnelig eier fikk for sitt salg med kvoterettigheter.

Disse kjensgjerningene må bety at Fiskeridepartementet og Fiskeridirektoratet aksepterer den praksis, at en som har fått tildelt en midlertidig rett til en kvoteandel i norske fiskerier, i praksis får lov til å selge denne kvoteandelen til annen fisker, og at dette skjer ved at høystbydende blir tildelt denne retten av staten.

Det er ingen tvil om at Finnmark har tapt store rettigheter i fiskeriene på grunn av at Fiskeridepartementet og Fiskeridirektoratet har utøvet og utøver slik praksis. Finnmark vil fortsette å tape fiskerettigheter dersom denne praksisen får lov til å fortsette og fiskerettighetene vil i stadig større grad bli samlet på færre og færre hender.

På denne ber jeg om at Finnmark fylkeskommune vurderer om Fiskeridepartementet og Fiskeridirektoratet bryter norske fiskerilover ved ovenfor nevnte praksis, og om det er grunnlag for å politianmelde dem for brudd på norske fiskerilover.

Felleslista RV/NKP

Alvin Vasèli

-Viktig initiativ

Jeg synes det er et bra initiativ Alvin Vasèli har tatt. Selvsagt er politianmeldelse en lite egne måte å drive politikk på, men dersom en med det kan få fokus på fiskeriministerens politikk bryter med politiske vedtak, så er det riktig å prøve med politiet og. Spørsmålet nå er hvordan kan en få reist en bred bevegelse mot fiskeriministeren, og hvor lang tid vi har på den saka?

Vi har en annen sak det også går ann å starte en bevegelse på og det er kampen om hvem som skal tildele kvoter og konsesjoner. Som alternativ til privatisering av disse rettighetene kan en kreve at folkevalgte organ som fylkestingene kan stå for denne tildeling og med det forankre rettighetene til lokalsamfunnene. Dette kravet har Troms fylkesting allerede vedtatt, og varaordføreren i Finnmark fylkesting, Arne Pedersen, har sterkt argumentert for dette synet. En slik kvotetildeling og konsesjonstildeling, bør helst være på lån, ikke på leie. Jeg mener det er et krav som også kan få stor tverrpolitisk oppslutning før oppdrettsnæringa og havfiskeflåten har fått helt føringa for fiskeripolitikken.

ÅPNE ALLMENNINGEN!

Ellers var jeg en dagstur på Nordland SV sin åpne konferanse om fiskeripolitikk, hvor Ottar Brox var meget god som innleder og debattant. Hans viktigste budskap var å åpne allmenningen for fritt fiske som et mottiltak mot privatiseringen av fiskerettighetene. Han så ulemper med et slikt krav, men en måtte se på det som en overgangsordning. For ved åpen allmenning ville verdiene av de kvotene som i dag faktisk er privatisert, bli undergravd og dermed heller ikke omsettbare. Så kan en på et senere tidspunkt regulere, og da for-

trinnsvis inndra kvotene til havfiskeflåten. For ham var det et stort problem at vårt lovverk sikrer den private eiendomsretten sine interesser så sterkt at det vil bli umulig å inndra de rettighetene som allerede er gitt og som nå etter hvert begynner å få form av verdipapir. (Eks. Ytterstad-dommen, Ytterstad i Lødingen ønsket å skrive ned verdien av båten over år, men skattemyndighetene godtok ikke at verdien av kvota kunne skrives ned)

Jeg synes Brox har en riktig strategi. Den er og den beste måten å allmenngjøre dette spørsmålet, ihvertfall for befolkninga langs kysten. Jeg stilte forslag om å forankre ervervstillatelse og kvotetildeling til folkevalgte organ eks. fylkesting. Ihvertfall vil fylkettinget best kunne overvåke en situasjon med en åpen allmenning. Hadde inntrykk av at Brox delte min oppfatning. Derimot delte ikke partisekretæren i SV Nord-Norge dette. Han ville både ha en form for regulering av alt fiske, og han ville ha tildelinga regionalisert. Han fikk motbør både fra meg og Brox m.fl.

Foruten kystfiskarlaget som imponerer med sitt grundige tallmateriale, så var konferansen "dyktig" i å formulere skrekkszenarier dersom Svein Ludvigsen får fortsette sin fiskeripolitikk. Det ble snakket og innledet om motkrefter, men det ble lite substans på den. Kanskje de vil være flinkere til det i dag fordi da er temaet mulighetenes dag. Men innrettinga av innledeerne virker ikke overbevisende. Bortsett fra Nordland Bondelag, så er innledeerne bedriftsledere, oppdrettsnæringa, næringsjef og andre som har lite med folkebevegelser å gjøre.

Frode Bygdnes
RV-representant i Troms Fylkesting

LARS DAHLE

Det vakte storm både i og rundt RV da Lars Dahle trakk seg fra kommunestyret i Molde i protest mot budsjettsituasjonen. Opprør bad ham fortelle mer om bakgrunnen for sin beslutning.

AV LARS AKERHAUG

– Å trekke seg var min avgjørelse, ikke Molde RVs. Årsaken er langvarig slitasje og frustrasjon. Vi har stilt utallige forslag mot situasjonen med strupingen av kommuneøkonomien, men jeg føler ikke at vi har nådd fram. Det som skjer nå, opprøret mot de statlige rammene, det har vi jobbet intenst med. Omorganisering løser ikke problemene. Det trengs 400 millioner kroner for å bygge skoler i Molde, vi trenger bygningsarbeidere, vi trenger materiale. Det er hard valuta, og ikke omorganisering som trengs for å bygge nye skoler.

Lars Dahle har blitt møtt med at det er en individualistisk løsning å trekke seg fra kommunestyret, og at det er noe helt annet å gå ut fra kommunestyret som enkeltperson enn som for eksempel formannskapet i Vardø. Tjener ikke kampen mot velferdsuttømmene på et prinsippfast RV i landets kommunestyre?

– RV trengs, mer enn noen gang. Utfordringene for kommuneøkonomien og velferdsstaten blir stadig større. Lokaldemokratiet svekkes, og nye kostnader i kommunestyret blir desillusjonert etter mye mindre enn et år. Dette ser vi og ved at valgdel-takelsen synker katastrofalt. Jeg har for så vidt forståelse for kritikken om at det er individ-

LISTESTILLINGA

AV LARS AKERHAUG

Lars Dahle trekker seg i frustrasjon over at kommuneøkonomien blir verre og verre og at lokaldemokratiet mister legitimitet. Er det noen vits i å drive med listestilling? Vi spurte Turid Thomassen som er leder av listestilling-sutvalget.

– Klart det. Hvilke andre fora har vi? Vi kan stå på stand, gå på møter og snakke med folk. Men det har ikke den samme statusen blant folk som å stå på talerstolen i kommunestyret, å få de minuttene. Det blir sett på som å drive ordentlig politikk. Det er ikke en motsetning mellom å jobbe i kommunes-tyrer og fylkesting og utenomparlamentarisk arbeid. Arbeidet i fagforeninger og utenomparlamentariske aksjoner svekkes ikke av at RV sitter i kommunestyret. Ved å ha folkevalgte verv blir RV tatt på alvor på en helt annen måte.

– Jeg skjønner maktesløsheten Lars Dahle føler. Men hva med de som valgte ham? Hva med de andre RV'erne i Molde?

Nestleder Chris Hartmann (bildet) tok opp hvordan RV kan oppmuntre flere kvinner til å ta på seg folkevalgte verv.

ualistisk å trekke meg. Det trengs et opprør, vi har forsøkt å balansere mellom arbeid innenfor og utenfor kommunestyrene, men jeg har møtt veggen.

– Jeg oppfatter at vi lar ting forfalle. Som styremedlem i et ansvarlig styre har vi ingen muligheter til å gi folk det de har krav på. Kommunen har både et arbeidsgiveransvar og et ansvar for folks velferd. Hadde kommunen vært et privat selskap hadde vi vært sendt til skifteretten for lengst. Molde kommune er i dag nødt til å bryte kommuneloven. Dette er det viktig for meg å si fra om, og selv om jeg også bryter loven med å trekke meg fra mine verv, så valgte jeg å ikke trekke meg stille ut, men å si kraftig ifra.

Mener du det bør stilles ny liste i Molde ved neste kommunevalg? Er det riktig at RV prioriterer listestilling?

Det viktigste er å satse på å bygge kollektiv, lokalt og sentralt?

– Ja. Tenk på en kommunestyregruppe. Gruppen rundt en enkeltrepresentant er gjerne stor i begynnelsen, men så blir den typisk mindre og mindre. Det er tunge papirer og vanskelige saker. Hvis vi skal inn i kommunestyre og fylkesting, og hvis vi skal ha representanter som sitter i mer enn en periode så må vi jobbe sentralt med de folkevalgte.

Turid Thomassen mener at listestilling må være en kontinuerlig prosess.

– De som blir valgt inn til landsstyret har et ansvar for sin region og sitt fylke. Medlemmer av landsstyret og Organisasjonsutvalget bør kunne reise rundt og hjelpe til med å skrive interpellasjoner og ikke minst lære opp folk i taktikk. Når jeg ble valgt inn i kommunestyret kjente jeg ikke taktikken. Vanlige folk sier det de mener, men i kommunestyret sier politikerne en ting når de mener noe helt annet.

Hva kan RV gjøre sentralt for å bedre arbeidet for de folkevalgte? Trengs det særegen kursing av kvinner?

– Selvfølgelig mener jeg det. Det er viktig for folk med politisk mangfold. Det er sikkert en del andre partier som kan saneres, for eksempel å fusjonere Høyre og AP, men ikke RV. RV trengs.

Når vi spør Lars Dahle om det er noe RV sentralt som organisasjon kunne gjort for å gjøre arbeidet for ham som folkevalgt lettere vil han ikke plassere ansvaret hos RV sentralt.

– Det finnes massevis av aksjoner mot strupinga av kommuneøkonomien. Dette manifesterer seg i Aksjon for velferdsstaten. RV må samarbeide tett med folk på utsida, i fagforeninger og med enkeltrepresentanter som vil ha forandring. RV må være en pådriver i dette arbeidet. Og jeg håper at min avgjørelse om å trekke meg har skjerpet diskusjonen om det folkevalgte arbeidet og økt fokuset på enkeltrepresentantene.

– Tenk hvis vi hadde jobbet i forkant av valgkampen og hatt en gruppe med jenter som taklet spørsmål fra media, og klarte å vri oppmerksomheten over på de politiske sakene. Tenk hvis vi hadde jenter som kjente til arbeidet i kommunestyret på forhånd og ble der over flere perioder. Men for å få til det må gutta være med å støtte opp. De må akseptere det jentene sier om at de ikke støtter opp om oss. Konkret betyr det at guttene også må engasjere seg i typiske "jentesaker", de må være med å støtte oss når vi er i kommunestyret, de må støtte opp om jentene ikke bare før valget, men også etter at vi er valgt inn.

Hva bør skje framover?

– Jeg har opplevd det som viktig etter å ha vært kommunestyrerepresentant i Lillehammer og vurdert å trekke meg fra kommunestyret å komme i kontakt med RV-sentralt. Å få oppbacking, de små ordene som ikke koster noe er veldig viktig. Jeg håper Lars Dahles avgjørelse vil føre til en diskusjon om det parlamentariske arbeidet. Jeg blir forbanna, ikke over at han trekker seg, men over at RV ikke klarer å bygge et kollektiv som gjør at han blir sittende!

HVA GJØR RV FOR DE FOLKEVALGTE?

AV LARS AKERHAUG

Folkevalgtkonferansen samlet litt over 30 deltagere fra land og strand rundt i RV-Norge. Selv om representasjonen av både kvinner og østlandsfolk var svak ble konferansen et matnyttig verksted for utvikling av RVs politikk, med seminarer bl.a. om utviklinga etter sykehusreformen, brutaliseringen av arbeidslivet, statsbudsjettet og også diskusjoner om RVs rolle i kommunestyre og fylkesting og våre arbeidsmetoder.

Konferansen var selvsagt preget av RVs arbeid fram mot landsmøtet og ikke minst listestillinga foran kommunevalget. Chris Hartmann (RV-AU og bystyret i Oslo) ga disse fem punktene for å få kvinner til å stille til folkevalgte verv.

- Hun skal ha en gruppe. To til må være med å gjøre jobben hele tiden.
- Hun skal få tale- og debatteknikk- eller retorikk-kurs.
- Hun skal få politisk skolering om hva RV står for.
- Hun skal få et ressursnettverk.
- Hun skal føle at vi har respekt for folks kapasitet. Det er greit å si nei.

Kristine Nybø (medlem av landsstyret og ansatt i bystyregruppa til Oslo RV) hadde følgende kommentar etter seminaret "RV-jentenes arbeid i kommunestyre og fylkesting", der blant annet erfaringene med kollektiv for kvinner i Oslo og Trondheim ble diskutert:

– RV er bra på representasjon når det gjelder listestilling. Vi er flinke til å få med kvinner, ungdom og innvandrere. For kvinner er det viktig med kollektiv. Dette er vi ikke like flinke til. Vi har bøllekurs, og det er bra, men vi trenger "bøllekurs" som er mer rettet inn mot situasjoner du møter i forbindelse med valgkamp, mer tale- og debatteknikk for kvinner. Altså mer spiss på valgkamp enn vanlige bøllekurs.

GODE RÅD FRA RV-AU

Følgende tekst er AUs oppsummering (21.11.02) av veien videre etter folkevalgtkonferansen, hvor RV-folkevalgte fra 13 fylker deltok. Det er ment å være til hjelp foran budsjettbehandling og beslektede hendelser i kommunestyrene. Bruk det som passer, og legg for all del vekt på å bruke lokale erfaringer.

AV ERLING FOLKVORD

AU oppfordrer RVs kommunepolitikere til bl.a. å fremme forslag om følgende:

1. Kommunestyre "X" slutter seg til Folkeaksjonen Velferd

Status per 21.11.02 er at 58 kommuner/fylkeskommuner/ordførere har slutta seg til. Du finner mer info bl.a. på denne nettadressen: <http://www.velferdsstaten.no/folkeaksjonen/folkeaksjonen.htm>

Det er lurt å kopiere opp litt info om Folkeaksjonen Velferd til de andre representantene og dessuten varsle forslaget litt tid før møtet. Der dere finner det hensiktsmessig, bør dere også foreslå: kommunestyre "X" bevilger kr. 5.000 / 10.000 / ????? til Folkeaksjonen Velferd.

2. At kommunestyret skal foreta ei reell budsjettering for 2003

Der det er grunn til det, må det reises kritikk mot at budsjettokumentet fra rådmann/administrasjonssjef ikke legger fram den kunnskapen de har om befolkningas virkelige behov for kommunal tjenesteyting. I Oslo er budsjettforslaget helt ubrukbart som grunnlag nettopp fordi kjente behov ikke beskrives.

Konkrete RV-forslag kan da sammenfattes som ei nøktern vurdering av befolkningas behov. Det som da blir gapet mellom nødvendige utgifter og sannsynlige inntekter i 2003, føres opp som en ny inntektspost med betegnelsen: Manglende inntektstilbakeføring fra staten.

3. Kommunestyret vedtar et krav retta til Stortinget og regjeringa om at statsbudsjettet for 2003 skal endres slik at kommunen får de inntekter som trengs

Om du vil være detaljert, kan du jo foreslå at kommunestyret krever at statsbudsjettet seinest blir forandra når Stortinget skal behandle endringer av statsbudsjettet i mai og juni 2003.

4. Fra og med januar 2003 skal kommunen holde tilbake skatter og avgifter som ellers skulle vært innbetalt til staten

Hvor omfattende forslaget skal være (bare en type innbetalinger eller alle) må tilpasses etter den kunnskapen dere har lokalt, og etter hva dere mener det er politisk hensiktsmessig å foreslå. Foreslå at innbetalingene settes på sperra konto inntil det foreligger avklaring fra statlig hold. Det går an å be rådmannskontoret om oversikt over hvilke pengeoverføringer som skjer fra kommunen til statlige instanser i løpet av året og hvor store hver av dem er.

5. Kommunestyret oppfordrer Stortinget til å endre skattereglene slik at selskapsskatten går til de kommunene hvor selskapets virksomhet foregår

Den siste delen av dette er viktig. Nå er det staten som tar selskapsskatten. Før var det Oslo som fikk mer enn rimelig var. Mange selskaper har forretningsadresse i Oslo mens verdiskapinga og sysselsettinga er spredd utover landet.

6. Kommunestyret oppfordrer Stortinget til å endre skattereglene slik at aksjeutbytte blir skattlagt på samme måte som lønnsinntekt

Bruk gjerne argumentasjonen fra det korte utkastet til leserinnlegg som er lima inn under denne teksten. Her er råutkast til et leserinnlegg som med små tilpasninger kan sendes lokalvisa:

LESERINNLEGG

Det finst andre utvegar for kommunestyret!

Den siste tida har ordfører og rådmann argumentert offentleg som om det ikkje finst annan utveg enn å gjennomføre dei kutta som kommunalminister Erna Solberg (H) gir ordre om.

RV vil minne om at det finst andre alternativ, viss kommunestyret vil bruke dei. Og det er heller ikkje nødvendig å bruke fleire pengar i Norge enn det som alt er i livleg sirkulasjon. La oss berre sjå på eitt eksempel:

I Norge vart aksjeutbytte for 10 år sia fritatt for skatt. I Stortinget var det brei enighet om dette, frå Frp via Høgre og Senterpartiet og heilt til Ap.

Aksjeutbytte er kapitalisten si inntekt frå andre sitt arbeid. Viss skatt på aksjeutbytte blir skattlagt på same måte som inntekt frå eige lønsarbeid, vil ikkje pengebruken i Norge auka med ei einaste krone. Fordi det ikkje er snakk om ei hard beskatning, ville ikkje ein einaste kapitalist behøve å bli sosialklient. Eitersom det heller ikkje er snakk om å bruke fleire kroner enn før, blir det ikkje press i økonomien av den slags. Men mange milliardar kroner vil bli flytta frå kapitalistane sine private budsjett og over til fellesskapet sine budsjett. For å seie det enkelt: Resultatet vil bli mindre pengar til å bygge kjøpesenter eller bygge luksushytter og tilsvarande meire pengar til drift og vedlikehald av skoler og idrettsanlegg og til å halde ein anstendig standard i kommunale omsorgstenester.

Det er ikkje meir innfløkt enn som så.

Når Stortinget ikkje godtar dette, kan kommunestyret sjølv sagt fortsetje som lydige verkty for staten. Men kommunestyret kan også vedta å setje foten ned. Eit tiltak som RV foreslår, er at kommunen stansar innbetalingane frå kommunen til staten.

Men viss kommunepolitikarane held fram med å vere lydige mot Stortinget, ender dei dessverre opp som overgripapar mot sine eigne veljarar.

Privatisering heime erobringsskrig ute

Her følgjer Erling Folkvord si innleiing på folkevaldkonferansen. Han legg frem korleis kapitalens tofrontsskrig preger statsbudsjettet og statens politikk: Privatisering heime – erobringsskrig ute.

"Kapitalen er som kreft, den tar bare ansvar for sin egen vekst". Viss kapitalisten ikkje kan hente ut profitt, er det sannsynleg at han slutter å vere kapitalist. Viss han ikkje kan hente ut minst like høg profitt som gjennomsnittskapitalisten, er det sannsynleg at han blir knust eller oppeti av andre kapitalistar.

Norge har ein offentleg sektor der det i mange tiår ikkje var nemneverdig plass for å hente ut privat profitt. Kapitalistane i Norge måtte få drahjelp frå utlandet for å starte erobringa, eller som dei sjøl vil seie, frigjeringa av offentleg sektor som for eit tiår sia tok over 50 % av brutto nasjonalprodukt.

For åtte år sia vedtok Stortinget WTO-avtalen. RV var einaste partiet som sa nei-takk. Dette er grunnen til at Norge i dag er med i dei såkalla GATS-forhandlingane. GATS – avtalen om handel med tenester – er i stadig endring, og forandringsforhandlingane er hemmelege. WTO og GATS er, saman med EØS-avtalen, kapitalistane sine verkty for å erobre nytt land, eller nye område, der dei kan investere kapital for å hente ut profitt.

Ein av våre tidlegare partifeller, Guri Ingebrigtsen, var sosialminister for Ap for nokre år sia. Ho deltok på kapitalistklassen si side i denne kampen for å erobre nytt land og sa eit klart ja til å setje eldreomsorg ut på anbud.

EIN TOFRONTSKRIG

Mange har samanlikna kapitalistklassen sitt inntog i offentleg sektor med dei krigane som imperialistlanda tidlegare førte for å leggje flest muleg koloniar under seg. Det har ein god del for seg, men da må vi og hugse på at det ikkje er slutt på den slags imperialistiske krigar heller. I Statsbudsjettet for 2003 er det sett av pengar for at Norge skal fortsetje å føre erobringsskrig i Sentral-Asia og for at Norge skal bu seg på å delta i nye krigar. Kapitalens tofrontsskrig preger statsbudsjettet og statens politikk: Privatisering heime – erobringsskrig ute.

Det er ikkje vanskeleg å beskrive enkle alternativ til denne politikken. Skal berre nemne eitt skatteeksempel. Aksjeutbytte er kapitalistens inntekt frå andre sitt arbeid. Viss skatt på aksjeutbytte blir skattelagt på same måte som inntekt frå eige lønsarbeid, vil ikkje forbruket i Norge auka med ei einaste krone. Og ettersom det ikkje er snakk om ei hard beskatning, ville ikkje ein einaste kapitalist behøve å bli sosialklient. Ettersom det ikkje er snakk om å bruke fleire kroner enn før, blir det heller ikkje press i økonomien av den slags. Men mange milliardar kroner vil bli flytta frå kapitalistane sine private budsjett og over til fellesskapet sine budsjett. Resultatet ville bli mindre pengar til å byggje kjøpesenter og

meire pengar til drift og vedlikehald av skoler og idrettsanlegg.

Det er ikkje meir innfløkt enn som så. Men det er og sånn at det frå og med skattereformen for 10 år sia vart stortingspartia frå Ap til Frp enige om at aksjeutbytte skal vere fritatt for skatt. Dvs. at dei var samde om å prioritere kapitalistens rett til å bygge fleire luksushytter og kjøpesenter framfor skoler og idrettsanlegg. (For eit par år sia justerte Ap litt på dette standpunktet og gjekk inn for 14 prosent skatt på aksjeutbytte.)

Erna Solberg sitt statsbudsjett for 2003 er laga for å trappe opp tofrontsskrigen. Privatisering heime. Erobringsskrig i Asia. For at privatiseringa skal skyte fart, trengst det lydige og lojale ordførarar. Og er det noko Norge har for mykje av, så er det akkurat det.

LOJALE ORDFØRARAR

I dansketida var det gjerne presten og futen som var lokale representantar for den brutale statsmakta. I dag er det i stor grad ordførarane og rådmannen som har overtatt dei rollene. Eitt nokså tilfeldig eksempel er Sør Fron-ordføraren som argumenterer for å spare

pengar gjennom kommunesamanslåing fordi han ikkje ser anna utveg enn lydighet mot staten:

"Folk har etter hvert fått et meget godt inntrykk av hva dette handler om. De ser hvordan det strammes til fra sentrale myndigheter, og forstår at dette i realiteten handler om hvilke muligheter vi har for å

Valkampen 2003 blir ein tofrontsskrig. For RVs del

mot privatisering, og mot erobringsskrig i utlandet. For dei fleste andre partia blir det stikk motsett: For privatisering og for erobringsskrig utanlands.

yte gode tilbud innenfor de økonomiske rammer staten gir oss. (Ordfører Aksel Eng, i Sør-Fron til Gudbrandsdølen Dagningen 30. august 2002)

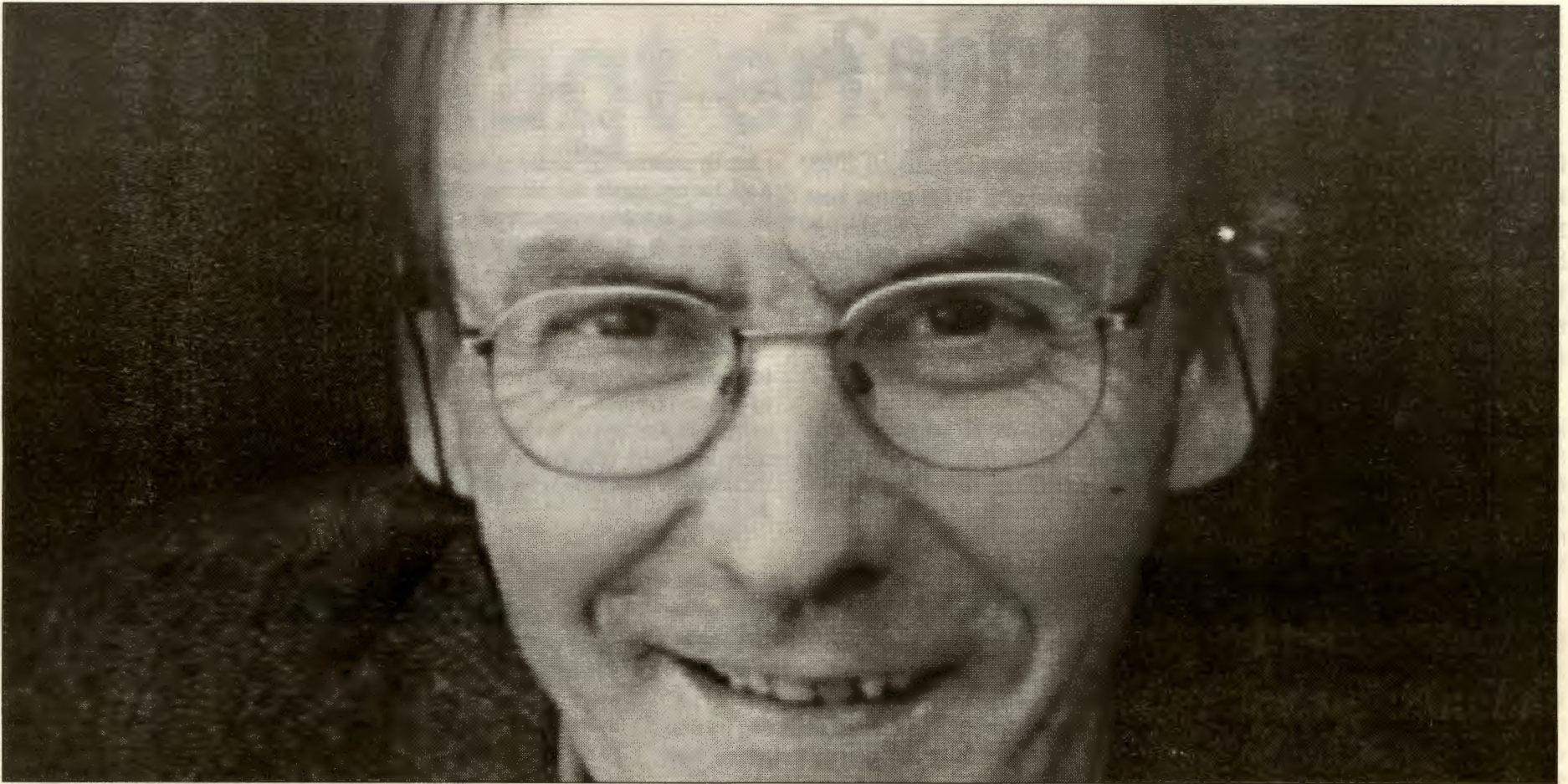
Akkurat same tankegangen ligg til grunn for privatiseringsforslag i aust og vest. Ordførarane er i ein økonomisk tvangssituasjon og dei satsar på at folk trur "at dette i realiteten handler om hvilke muligheter vi har for å yte gode tilbud innenfor de økonomiske rammer staten gir oss".

Nyleg var eg på eit åpent møte som RV arrangerte i Sel kommune. Ap-ordførar Ola Svaet var motinnleiar. Han brukte i og for seg skarpe ord om kommunalminister Erna Solberg, men han fortalde og at han akkurat no står midt opp i arbeidet med å leggje ned grendeskolen på Sjoa. For alternativet var

å leggje ned ei demensavdeling på sjukeheimen. Han beskrev si oppfatning av rolla som folkevald ordførar i Sel kommune nokså tydeleg. "Vi er skrankepersonale" sa han. Eg foreslo for han at Sel Ap neste år skal stille til val under parolen: "Stem på Erna Solbergs skrankepersonale." Han likte ikkje det, samtidig som han bekrefta at han før siste valet slett ikkje hadde tatt til orde for å leggje ned grendeskolen på Sjoa.

Det går an å fortsetje ei endelaus oppramsing. Dei fleste kommunane har eksempel av same slaget. Dei fleste ordførarar og kommunestyrrer er skrankepersonale for regjeringa, og tar på seg ei like folkefiendtleg rolle som alle stortingspartia utanom RV gjorde da dei sa ja til WTO for åtte år sia.

Og derfor er det og ein innbyrdes samheng frå arbeidet vårt med kommunebudsjetta denne hausten og til listestillingsarbeidet fram til 31. mars og vidare fram til valkampen neste haust. Den valkampen blir og ein tofrontsskrig. For RVs del mot privatisering, og mot erobringsskrig i utlandet. For dei fleste andre partia blir det stikk motsett: For privatisering og for erobringsskrig utanlands. Vi må ha eit gjennomført tydeleg språk om folkevalde som overgriparar. Dette er ikkje noka uvanleg rolle for folkevalde i den epoken da borgarskapet har statsmakta.

RV sine oppgaver etter Værnes

Værneskonferansen vart ein nedtur for Ap, men framleis ikkje eit verkeleg opprør.

Folkeaksjonen for omfordeling, velferd og demokrati har skifta namn og heiter no berre "Folkeaksjonen Velferd". Ifølgje dei som redigerer aksjonen si heimeside, er status per i dag at 56 ordførarar, kommunar eller fylkeskommunar har slutta seg til aksjonen. Aksjonen si konferanse på Værnes 21. og 22. oktober vedtok ei plattform som bl.a. seier at Folkeaksjonen vil:

- Aktivt informere befolkningen om konsekvensene av statens underfinansiering for kommunen de bor i.
- Arbeide for bredt samarbeid og folkelige protester til forsvar for velferdstilbudene.
- Oppfordre til reell budsjettering, slik budsjettene må være dersom kommunene skal få gjennomført sentralt vedtatte oppgaver og lovpålegg.
- Gå inn for at kommunene avviser å påta seg nye oppgaver hvis de ikke er fullfinansiert.
- Kreve at underdekningen på 5,5 milliarder dekkes inn i år, og at Stortinget vedtar en forpliktende opptrappingsplan for kommune-Norge.

Værneskonferansen vart ein nedtur for 3-4 utsende stortingspolitikarar frå Ap. Tidlegare finansminister Karl Erik Schjøtt Pedersen frå opprørskommunen Vardø, hadde ingen grunn til å vere fornøgd. Ein bystyreprerzentant for Ap i Bergen sa at det ville vere sterkt om ei forsamling med så mange Ap-folk vedtok ei formulering om underskuddsbudsjettering. "Så det håper jeg virkelig vi gjør!", sa han til synleg frustrasjon for Skjøtt Pedersen.

Ordfører Anne Sofie Sand Mathisen fra

Dønna lanserte begrepet manglende inntektstilbakeføring fra staten. Dette er også rådhuspråk. Bakgrunnen er at det dei siste åra har gått ein stadig striare pengestraum frå kommunesektoren og til staten, istadenfor omvendt. Staten putter meire og meire av dei 28 prosent inntektsskatt i statskassa, istadenfor at kommunane får bruke pengane til skoler og velferd, slike føresetnaden var. Sand Mathisen foreslo at det opprettes en ny budsjettpost med dette navnet i alle kommunebudsjetta hvert år framover. Posten skal dekke det som mangler for å sette opp et reelt budsjett, og kan utgjøre f.eks. 5% av det totale budsjettet. Prosentatsen vil variere fra kommune til kommune. **Dette er akkurat det RV har stått aleine om i kommunal budsjettbehandling hittil.**

KOMMUNEOPPRØR?

Også vedtaket frå konferansen er til dels skrivi på rådhuspråk. Det er vel ikkje anna å vente:

"Oppfordre til reell budsjettering, slik budsjettene må være dersom kommunene skal få gjennomført sentralt vedtatte oppgaver og lovpålegg"

Men formuleringa er ei oppfordring til å setje opp og vedta budsjett på den måten som berre RV har gjort tidlegare. Det bør vi fortelje folk om. Værneskonferansen i Folkeaksjonen Velferd har samrøystes slutta seg til at kommunestyret skal begynne å setje opp årsbudsjettet i kommunen ut frå folk sine behov, slik RV har argumentert for i meire enn 20 år.

Enkelte aviser har brukt uttrykk som kommuneopprør, ordføreropprør osv. Dei journalistane som ordlegg seg slik, har neppe opplevd eit verkeleg opprør. Ordførarane er stort sett pressa frå to kantar no. Alle saman, eller i alle fall dei ordførarane som satsar på ein periode til i kommunestyret, har behov for

å profilere seg sjølve slik at dei ikkje blir identifisert med den politikken som Kjell Magne Bondevik, Erna Solberg og Jens Stoltenberg står for. Da kan det vere godt å ha ein "Folkeaksjon for velferd".

I den grad ordføraren i Sør-Fron har rett, så kjem dette heller ikkje til å utvikle seg til eit opprør:

"Folk har etter hvert fått et meget godt inntrykk av hva dette handler om. De ser hvordan det strammes til fra sentrale myndigheter, og forstår at dette i realiteten handler om hvilke muligheter vi har for å yte gode tilbud innenfor de økonomiske rammer staten gir oss."

Ei av oppgåvene for RV er å bryte ned den allmenne oppfatninga som ordførar Eng snakkar om. Og viss vi skal få til det, er det større behov for reelle grunnplansalliansar enn for reell budsjettering. Kampen for skole, fritidsklubb, trygg skoleveg eller for anstendige forhold i eldreomsorgen må flyttast ut frå møteromma til kommunestyre og formannskap. Det trengst lokale aksjonar knytt til dei utslaga det får det lokale skrankepersonale skal setje ordrarene frå Erna Solberg ut i livet.

Vi har, forsiktig sagt, nokså begrensa med krefter i RV. Vi er ikkje i nærheta av å kunne utrette det som vi ser at det er behov for å få utført denne hausten og vinteren. Derfor trengst det og at vi ikkje bruker fleire krefter enn vi har.

Stortinget si kampanje for å åpne offentleg sektor for kapitalistisk profittjakt kjem til å bli langvarig. Dei har berre så vidt begynt. Og fordi denne kampanja er livsviktig for sjølve kapitalismen, så kjem dei ikkje til å gi seg. Det er faktisk ein politikk der eit verkeleg opprør er den einaste medisinen som kan ha sjansje til å vere effektiv.

Viss vi bruker fleire krefter enn vi har,

så slit vi oss ut og går lei. Viss kvar enkelt av oss slit seg ut, blir vi svakare enn vi er i dag. Men viss vi for det eine ikkje stiller oss større oppgaver enn vi kan få til og for det andre også set av krefter til å få med nye folk og leggje opp arbeidet sånn at dei og får sjansje til å utvikle seg, er det sannsynleg at både RV og den spreidde og foreløpig uporganiserte grunnplansrørsla blir sterkare.

FOR Å OPPSUMMERE

Vi kan dele inn arbeidet mot privatisering og avvikling av offentlig velferd i fire etappar, som kvar for seg er ein føresetnad for den neste etappa:

Fram til desember 2002:

- Mobilisering mot lokale utslag av Stortingets politikk.
- Forslag om å vedta reelle budsjett og at kommunen treffer motiltak mot statens politikk.
- Viktig at RV sine standpunkt blir synlege.

Fram til 31. mars 2003:

- Listestillingsarbeid

Våren 2003:

- Nye rundar med aksjonar mot budsjettkutt. Aksjonar retta mot staten i samband med at Stortinget behandlar endringar i statsbudsjettet i mai og juni.

Frå sommaren og til september:

- Valkamp for å sikre at det i dei neste fire åra er fleire RV-arar som kan fortsetje med den slags arbeid som vi no møttest for å planleggje denne hausten.

Erling Folkvord

Nytt parti i Odda?

Då rådmannen i Odda i oktober presenterte sitt framlegg til budsjett 2003, kom det mange og sterke reaksjonar mot velferdskutta. Ikkje minst kom tillitsvalde i LO i Odda og Omland og Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund sterkt på banen. Om ikkje desse kutta i velferden vart skrinlagt av kommunestyret før jul, ville dei vurdere å skipe eit nytt solidaritetspartiparti tufta på fagrørsla for å ta makta i Odda kommunestyre ved valet neste haust.

Korleis skal RV stille seg til eit slikt initiativ? Skal vi oppmode dei om å gå inn i dei etablerte partia (slik AP-ordføraren gjorde), invitere dei inn i RV (som få av dei pr. i dag er modne for) eller gå aktivt inn i diskusjonen om kva slags parti arbeidarklassen treng?

Etter mitt syn fins ikkje dette partiet enno – sjøl om RV utan tvil er det beste alternativet pr. i dag. Vi må vere opne for å diskutere korleis RV kan vere med på å utvikle politiske opprørsalternativ på eit venstregrunnlag i arbeidarklassen – og om vi skal bli ein del av dette alternativet, evt. foye RV til å bli dette alternativet. I Odda er det ca. 100 tillitsvalde innan LO-forbunda og 20 utanfor. Dei er stort sett representantive for medlemmane. Grovt sett er 10 av desse AP-folk, 10 er RV-arar og resten er heilt partipolitisk ubundne (SV har ikkje hatt tillitsvalde i fagrørsla i Odda mange år og FrP har ingen innpass). Av dei som no går i bresjen for å sonde terrenget for eit nytt parti, er det fleire med partiboka i AP.

I eit intervju med Hardanger Folkeblad gjekk eg som formannskapsmedlem for RV ut med støtte til dette initiativet (sjå eige

intervju). Seinare har det på folkemøte om budsjettet i regi av LO og Odda og Omland, medlemsmøte i Odda Kommunale Forening og på andre møte kome ei rekkje sterke reaksjonar på kutt-forslaga. Mange aktive i fagrørsla har tatt til orde for politiske krav i samsvar med RV sitt syn. Dette har ført til at kommunestyret i Odda den 13. november slutta seg til Folkeaksjonen Velferd (23 mot 10 røyster). Då RV foreslo tilslutning i juni vart det same forslaget røysta ned.

Tillitsvalde har tatt til orde for LO-aksjonar som å lenke seg til krisesenteret, omsorgsenteret for rusmisbrukarar og aldersheimen om formannskapet går inn for å leggje desse ned, slik rådmannen har foreslått. Fleirtalet i formannskapet har no skjerna desse tiltaka. Etter at fleirtalet i formannskapet (AP, SV, SP) den 20. november har vedtatt ei ny kuttliste på 20 mill. (FrP, Høgre og Venstre går enno lengre

i kutt og privatisering), vil det bli spanande å sjå kor omfattande den politiske kritikken blir frå det faglege venstre-alternativet. Det vil kome fram alt på den opne høyringa om budsjettet den 27. november – og vil bli utvikla vidare fram mot kommunestyremøtet den 18. desember.

Odda RV har freista utforma eit budsjettframlegg som er mykje i samsvar med signala frå grasrota i fagrørsla – med omprioriteringar innafør budsjettet og krav til staten. Vi har ein open dialog med "opprørsgeneralane", som har fått mykje blest i media her på Vestlandet.

Kor breidt dette opprøret vil utvikle seg og kor langt det vil gå å krittikk mot dei andre partia, er enno usikkert. Det kjem og an på kor mykje koalisjonen AP/SV/SP vil gje etter for fagleg press. Spørsmålet om det er grunnlag for eit nytt politisk venstrealternativ ved valet i Odda neste år, vil ikkje bli nærare avklara før etter at handsaminga av budsjettet er ferdig like før jul. Eit godt alternativ vil kunne vere at mange av dei partilause opprørarane finn ut at dei vil satse på RV.

Uansett er dette ein spanande (og krevande) politisk situasjon – der det kan skje ei reell omgruppering innan den organiserte arbeidarklassen. I so måte skil dette seg frå situasjonen på Notodden, Nøtterøy og andre

stadar der det har vore fellesliste av RV, SV og partilause. I Odda er ei fellesliste med SV heilt uaktuelt for RV. RV har vakse fram som opposisjon til dei to sosialdemokratiske partia AP og SV. I Odda kan det bli snakk om eit breidt opprørs- og solidaritetsalternativ der RV er med, som opposisjon til AP og SV si høgredreining i budsjettdebatten og med brei forankring i fagrørsla.

Eit slikt alternativ kan kanskje vinne 30-40% av røystene og få ordføraren. Men kva skal ein slik parlamentarisk makt i so fall nyttast til? Korleis kan dette leggje grunnlag for nye faglege og politiske strategiar når det gjeld kamp for arbeidsplassar, velferden og distriktpolitikk i det heile? Kan ein slik posisjon nyttast til å utvikle "raud/grøne kommuneplanar" basert på brei folkeleg støtte? Kan eit slikt alternativ utvikle eit sterkare lokaldemokrati som og blir ein sterk ressurs i kampen mot statlege overgrep og undergraving av kommuneøkonomien?

Eit strategisk spørsmål vil vere: Korleis bør Odda vere i framtida når arbeidarklassen har den reelle makta? I Odda si radikale historie dei siste hundre åra har kommunismen og sosialismen stått sterkt. Vil eit slikt alternativ kunne gjere avstanden mellom sosialistiske visjonar og dagsaktuell politikk mindre, og mobilisere mange yngre og eldre arbeidsfolk til å utforme eit meir jordnært sosialistisk / kommunistisk program? I so fall kan dette jo bli spanande for RV å vere med på.

Terje Kollbotn, Odda RV

Budsjettkamp i Odda

Kort rapport om Odda-budsjettet 2003

Odda RV har i formannskapet presentert eit alternativt budsjettforslag i 36 punkt. Det inneheld både drastiske omprioriteringar innafør budsjettet (over 20 mill.) og forslag om å auke den kommunale delen av dei totale skatteinntektene (minimum 10 mill.) for å sikre velferdstilboda i det minste på 2002-nivå (sjøl om behovet er mykje større).

I kommunane er det mykje ressursløsning og topptungt byråkrati. RV i Odda har gått i spissen for å kutte på politisk kapittel samstundes som vi held oppe talet på kommunestyrerepresentantar, kutte i administrasjonen for å styrke uteetatane og kutte konsulentbruken og istaden satse meir på å utvikle kompetanse i eigen regi. Samtundes går RV inn for å utsetje kommunal innbetaling til Folgefonntunnelen AS, trekkje attende kommunal forskottering av riksveggar innan kommunen og heller satse på trafikksikring, utbetring av kommunale vegar, bygg og anlegg. RV går inn for ei drastisk omorganisering og effektivisering, der vedtaka om å skilje ut Odda Energi AS og Bygg&Eiendom KF blir trekt attende for betre å kunne samordne bruk av maskiner og utstyr, bilar og ikkje minst folk innan tekniske tenester. Dette er vårt alternativ til privatisering og konkurranseutsteiging, som vi no diverre står åleine imot. Istadenfor bruk av elektrisitet til oppvarming av kommu-

nale bygg, må kommunen investere i vassbore varmesystem og fjernvarme.

I skatterekneskapan for 2001 finn vi fordeling av all innbetalt forskot- og etterskotskatt. Av 556 mill. gjekk 194,5 til staten og 136,5 mill. til kommunen. Resten gjekk til folketrygda og fylket. For 2003 har formannskapet foreslått at dei kommunale skatteinntektene blir 140 mill. Odda RV foreslår at desse blir auka med 10 mill. med fylgjande tillegg: "Odda kommunestyre vedtar at desse ekstra kommunale skatteinntektene blir satt av på eigen konto til Stortinget i revidert nasjonalbudsjett våren 2003 har styrka kommuneøkonomien tilsvarande". Vi har og reist framlegg om at Stortinget må gje kommunane full kompensasjon for tariffoppgjeret 2002.

Desse forslaga fekk berre RV si røyst i formannskapet. "Det politiske partnerskapet" i Odda, AP/SV/SP gjekk inn for kutt i drift på 20 mill. i 2003 og ytterlegare kutt på 7,2 mill. i 2004. I tillegg må dei dekkje inn underskottet i 2002 på ca. 25 mill. Alle dei andre partia (inkl. AP og SV) er meir lojale mot staten sine trange rammer enn innbyggjarane sine behov og sine eigne valprogram frå 1999.

Terje Kollbotn
formannskapsmedlem for RV

Intervju i Hardanger Folkeblad 1. november 2002

RV-TERJE POSITIV TIL DISKUSJON OM NYTT PARTI

Terje Kollbotn (RV) er i motsetning til ordføreren positiv til at fagbevegelsen i Odda nå lanserer ideen om et nytt politisk parti.

– Mitt hjerte har alltid lagt i fagbevegelsen. Jeg tror at bare en sterk fagbevegelse kan redde velferden i kommune-Norge, gjennom økt press mot både lokalpolitikere og mot staten, sier han.

Kollbotn har stor sans for utspillet til fagbevegelsen og sier det nå er viktig å stå samlet i kravet om å skjerna velferdsgodene, samt å gjøre et unison opprør mot storting og regjering.

– Staten skulle dekke 3/4 av eldreforamen, men har ikke en gang klart å gjøre opp for 1/3, sier Kollbotn, som nå håper fagbevegelsen får lokalpolitikere til å sette sterkere press på rikspolitikere i sine respektive partier.

MISLYKTES I 1990

Terje Kollbotn opplyser at han allerede i 1990 var med på et initiativ til å danne ei solidaritetsliste rundt 20-30 sentrale tillitsvalgte i fagbevegelsen i Odda.

– Dette førte den gang ikke fram, da flere til slutt heller sa ja til å stå høyt på Ap sin

liste, sier Kollbotn, som ved kommunevalget i 1991 for første gang sa ja til å bli valgt inn kommunestyret for RV. Han mener at det i dag er sterkt behov for et parti som har sterk forankring i grunnplanet i fagbevegelsen og vil utvikle reelt folkestyre og mer slagkraft i politikken. Inntil videre ser han RV som det beste alternativet.

– Jeg har prøvd ikke å blande sammen min rolle som RV-politiker og LO-tillitsvalgt, men jeg minner om at verdigrunnlaget i RV og fagbevegelsen har svært mye felles. Mange er "fed up" av tradisjonell partipolitikk. Det er derfor veldig spennende å få til en debatt om et nytt parti, mer direkte arbeidermakt og styrking av venstresida. Her bør mange delta. Men en slik debatt må ikke bli mannsdominert, understreker han.

MER HØYREPOLITIKK?

– Vi opplever at toppene i Ap og SV dreier mer og mer mot høyre. Gang på gang har RV i Odda tatt initiativ til et lokalt opprør mot staten, med krav om mer penger til viktige velferdsoppgaver. Nå tror jeg kun fagbevegelsen kan presse i gjennom dette opplagte kravet. Første runde er å hindre velferdskutt i Odda-budsjettet i 2003, sier Kollbotn.

De har lagt en plan

Alle som leser Opprør vet at Stortinget vil slanke Kommune-Norge, men hvilken rolle spiller kommunepolitikerne fra FrP – Høyre – DNA-alliansen? Jeg skrev en kronikk til lokalavisa, Østlands-Posten, der jeg hevdet at politikere i Larvik er delaktige i denne planen. Og: En viktig metode for å sikre den kommunale utarminga, er å gi rådmannen maksimal makt, det vi i Larvik kaller "rådmannsveldet". Til slutt i innlegget kommer jeg med noen forslag til motplan.

Her i høst ble jeg oppriktig glad etter å ha lest et intervju i Østlands-Posten med Larviks ordfører. Øyvind Riise Jensen (H) forteller nemlig at han skal ta Larviks-befolkningen på alvor og arrangere en to-dagers happening om indre havn. Her skulle det vises fram modeller, tegninger og skisser skulle henges opp, innledere skulle fortelle om de ulike variantene, og ikke minst: Det skulle debatteres. Larviks befolkning skulle ikke bare informeres. De skulle få si hva de mener, selv om gallupen sitt språk er tydelig nok og sier at ferja bør flyttes fra indre havn til Revet.

Jeg tenkte: "Jøss, har ordføreren blitt en politiker som vil lede larviksfolket fram til en avgjørelse i tråd med folkeviljen?" Men, akk nei, mandag den 7. oktober – da det var planlagt stor aktivitet for å diskutere og informere befolkninga – var en stille dag i Larvik, ingen fylte parkeringsplasser, ingen møter, ingen debatt.

Freitag den 1. november var det imidlertid et stort møte i Munken Kino. Rådmannen innkaller undersåttene i kommunen på leder- og mellomledernivå. Politikerne er også er invitert. Sjefen i Larvik skal legge fram forslag til budsjett for 2003. Det er grunn til å spørre: Hva i all verden er det rådmannen holder på med? Skal ikke rådmannen være rådgiver for politikere? Hva er det ledere og mellomledere gjør i Munken?

Dagen etter, dvs. 2. november, får hele Larviks befolkning en brosjyre med rådmannens vurdering av budsjettet i postkassa, riktig nok med en hilsen fra ordføreren på side 2. Etter dette innkaller rådmannen alle kommunens arbeidstakere til i alt 20 heldags informasjonsmøter. Der gjennomgår han budsjettforslaget, punkt for punkt, og forklarer hvorfor han foreslår en reduksjon av 3-400 årsverk hvilket må bety mange oppsigelser. Det er grunn til å spørre: Er det ikke politikere som skal føre dialogen med befolkningen før vedtak i kommunestyret? Sånn som det er nå, mobiliserer rådmannen en ikke ubetydelig del av kommunens ansatte til ansvarlighet og oppsigelser.

Det har altså skjedd et rollebytte i lokalpolitikken, og det uten en prinsipiell opposisjon. Hva er hensikten? Hvorfor skjer dette nå?

Mitt svar er enkelt: Stortinget vil slanke KommuneNorge og lokalpolitikere i Larvik er delaktige i denne planen. De gjøre dette best ved at politikere lokalt framstår som maktesløse, innfører "rådmannsveldet". På den annen side dempes kritikken ved at politikere lar rådmannen ta en stor del av støyten, lar han være hoggestabben. For det får han 750 tusen i lønn.

Det kunne vært annerledes. Over resten av landet ser vi at ordførere og politikere kommer sammen og kritiserer sine egne, dvs. politikere på Stortinget, gjennom den såkalte

"Folkeaksjonen for omfordeling og demokrati". Det finnes altså politikere som tør å si fra at nå er det nok. Staten er rik – sørg for å rydde opp i den kommunale fattigdommen! Men ikke i Larvik, for de følger Stortingets plan for å rasere VelferdsNorge.

Rådmannen serverer et budsjettforslag som Østlands-Posten kaller "Masseoppsigelser", 3-400 årsverk i kommunen forsvinner i 2003. Siden mange jobber deltid, betyr dette at rundt 500 av kommunens ansatte kan miste jobben.

Derfor foreslår rådmannen:

- Tre sykehjemsprosjekter skal stanses.
- Lærerne "tilbys" 3 timer mer undervisning, ellers blir det oppsigelser i skolen.
- Utvidelse ved tre skoler stanses.
- Kulturhuset stanses.
- Eiendomsskatt innføres.
- Investeringsstopp.

Bør ikke Larviks befolkning ha også ha en plan? Dette er forslag til en kort forslag, en skisse:

1. LA LARVIK LEVE!

FUG (Foreldreutvalget for grunnskolen) tar et initiativ for å samle alle organisasjoner i Larvik på en plattform mot fattigdom innen skole, helse og kultur, som sier at Norge er et rikt land. Initiativet, la oss kalle det for eksempel "La Larvik Leve", retter skytset mot Stortinget og krever at lokalpolitikere tør å bli upopulære i stortingspartiene sine. Dette initiativet kunne ha kommet fra fagbevegelsen, men akkurat nå ser det ut som det er FUG det er mest tak i.

2. FAGBEVEGELSEN NEKTER Å GODTA OPPSIGELSER!

Nå regner jeg det som selvsagt, men allikevel: Fagforeningene i kommunesektoren må på prinsipielt grunnlag si nei til rasering av offentlig sektor i Larvik og nei til oppsigelser. Rådmannens forslag til lærerne er en provokasjon.

3. JA TIL UNDERSKUDDSBUDSJETT NÅ!

Det vil skape et ramaskrik hvis lydige Larvik Kommune vedtar et underskuddsbudsjett.

Men det er tydelig at det er det vi nå trenger for å starte KommuneNorges kamp for å forsvare VelferdsNorge. Det er ingen grunn til å akseptere rasering av undervisninga, redusere sykehjemsplasser, masseoppsigelser og offentlig fattigdom i Norge.

4. NEI TIL EIENDOMSSKATT!

Rådmannen foreslår å innføre eiendomsskatt. Det er minst to grunner til å gå imot det:

■ Stortinget har et ønske om at kommunene sikrer seg mest mulig av inntekter lokalt. Tvert imot må kravet være å øke tilbakeføringene til kommunene.

■ En innføring av eiendomsskatt i kommunene gjør at Stortinget lett sørger for at rammeoverføringene går ned. For husk: De har en plan!

■ Eiendomsskatt vil øke skatte- og avgiftstrykket på vanlige borgere med mindre det ikke lages et nedre unntak som gjør at bare de rike må betale. I Larvik er ikke en sånn sosial eiendomsskatt mulig å tenke seg med Krf, FrP og Høyre i flertall.

5. BYGG KULTURHUSET!

Salget av kraftverket er en katastrofe fordi politikere og administrasjonen i sine hoder er så opphengt i fond, aksjer og spekulasjonssøkonomien. Derfor har de ikke sikret arvesøl-

vet. Utløs noen av millionene som er plassert i utlandet og bygg kulturhuset. Da får i hvert fall Larviks befolkning noe langsiktig glede av pengene. Det får være nok at strømmen er blitt dyrere!

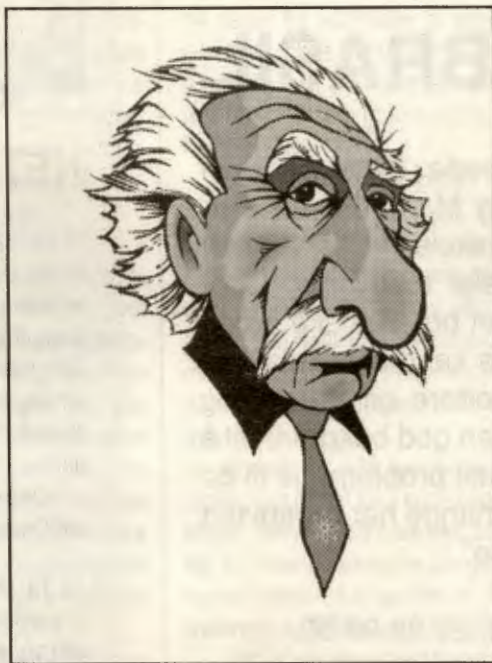
6. NEI TIL PRIVATISERING!

Noe av hensikten med planen om å rasere offentlig sektor er å "skape rom for private aktører". (Les: La kapitalistene komme inn og tjene penger på sjukdom, undervisning og andre velferdsgoder) Det betyr at det bare vil bli minimumstjenestene som du har krav på som samfunnsborger. Look to USA!

Det er ingen grunn til å la dem holde på – hatloene, jensene, bombevikene, peder-sene og hagene – for å slippe til ABB-ene og ISS-ene. Men de må stilles til ansvar og ikke gjemme seg bak rådmannen, og vi må organisere motstand og sette på lyskasteren. Da sprekker som regel trollet.

Erik Ness, Larvik RV

Røde Fane

Innhold nr.4/2002: Rolv Rynning Hanssen: Offentlig pensjon – spekulasjon eller trygghet - Magnhild Folvord: Pensjon som fortent? - Arne Rolijordet: Kommisjon versus folk - Per Gunnar Skotåm: Om å herske over verden - Harry Magdoff: Å skape et rettferdig samfunn. Erfaringer fra planlegging i Sovjet og USA - et intervju av Huck Gutman - Albert Einstein: Hvorfor sosialisme? - Mathias Bismo: Om sosialismens demokratiske problemer - Adam Hanieh: Klasse, økonomi og den andre intifadaen - Sisse Andersson: Jarmouk - Hans Olav Brendberg: Jødisk makt og Balfour-erklæringa Leif Helland: Gass og EØS Bokomtaler: - Israel Shamir: "Blomar frå Galilea - Essay frå kanten av avgrunnen" - Daniel Yergin: The Prize - Paul Buhle og Mike Alevitz: Insurgent Images - The agitprop murals of Mike Alevi - Torbjørn Færøvik: India - Adam Hochschild: Kong Leopolds arv - Torgeir Skorgen: Rasenes oppfinnelse - Erling Folkvord og Veronica Melå: Kurdistan – om fortid, folk og framtid Debatt: Aslak Sira Myhre: Når fascismen står for døra

Gratis prøveeksemplar i posten?
Send epost til: eness@online.no

Hvis du ikke abonnerer, kan du få et prøveabonnement til halv pris, kr.100,-.
PB. 124, 3251 Larvik, konto: 6276.05.28108

NORGES DISSIDENTER

Aslak Sira Myhre holdt hovedinnledningen på søndagen på folkevalgskonferansen. Innledninga var en ansats til en oppsummering av RVs arbeide i folkevalgte organ, politisk og organisatorisk. I neste Opprør vil vi trykke store deler av innledningen hans, og den er tilgjengelig fra kontoret for de som er interesserte. Her er et lite utdrag:

"Kommunistene i kongens kommunestyre er de norske dissidentene. Jeg tror det var på Sandnesjøen jeg hørte en RVer bruke dette uttrykket om oss, og jeg tror det er veldig riktig. Vi pleier å si at vi står utafør systemet, at vi har en annen arbeidsmetode enn de andre osv., men jeg tror at vi med dissident får oppsummert mer av hvordan folk ser oss og hvilken rolle vi faktisk spiller. Vi er de som står utafør systemet, de som systemet ikke vil ha, som har et annet utgangspunkt og som er i konstant opposisjon til det bestående. Vi er uenige, det er vårt fremste kjennetegn. Spottende blir det sagt at vi er "nei til alt og bort med vekk" partiet, samtidig er det denne opposisjonsrollen som gir oss tillit blant folk.

Det å være dissidenter, opprørere som vi kaller det sjøl, er både vår største styrke og vår største svakhet. Vi er Norges Andrei Sakharov eller Charta 77. Og som de før nevnte er det ikke så mange som

er interessert i hva vi er for, bare hva vi er mot. Tilliten til dissidenten avhenger av tilliten til systemet. Hvis systemet har høy tillit, er dissidenten landsbydioten, har systemet lav troverdighet søker folk til dissidentene. Men det er sjelden at folk er interessert i hva dissidenten er for, interessen knytter seg nettopp til det eksisterende systemet, og ved et regimegjifte forsvinner også dissidentene fort ut av bildet, slik vi så det i Øst-Europa etter 1989. Jeg mener at dette bildet er bra, også fordi en av våre svakheter er at folk i liten grad oppfatter hva vi er for. Og i tråd med det jeg nettopp sa, tror jeg ikke det er så mange som egentlig interesserer seg noe særlig for det heller. Sosialismen står svakt i vår tid, sjøl om Manifest02 ga en opptur, men også RVs forslag til skattepolitikk, utbyggingsplan osv. står svakt. Vår rolle har blitt den opposisjonelle på godt og vondt."

NYTT RV-HEFTE: DE JORDLØSES BEVEGELSE I BRASIL

RV gir nå ut enda et hefte i sin skriftserie. Dette heftet er basert på en oppgave skrevet av Betty Maria Gomes Furvik, medlem i RV og student ved høyskolen i Lillehammer på studiet Internasjonale og europeiske relasjoner. Oppgaven ble skrevet før valgseieren til det brasilianske arbeiderpartiet PT i oktober 2002, hvor PTs kandidat "Lula" ble valgt til landets president. Heftet er lettere omskrevet og oppdatert for å gjenspeile dette, og gir en god bakgrunn til å forstå landets problemer - først og fremst problemene til de 5 millioner jordløse fattigbønder, hvor mange har organisert seg i MST eller "de jordløses bevegelse".

Heftet koster kr. 20, bestill via RV på tlf. 22 98 90 50.

Heftene i RVs skriftserie gir ikke nødvendigvis uttrykk for RVs politikk.

FRAMTIDA FOR RV

Svar til Hårstad om RV

Jan Hårstad har ved flere anledninger kommentert mine innlegg om situasjonen i RV. Han blir forvirret og forundret over mine beskrivelser og etterlyser politisk klarhet. Jeg skal forsøke å rydde vekk noe av uklarhetene:

For det første mener jeg at RV av idag er et godt fundert politisk prosjekt. Vi er fullt på høyden med politiske analyser og aksjonsparoler i forhold til dagens utfordringer i klassekampen enten det gjelder privatisering, angrep på kommuneøkonomien, industrislakt eller norsk krigsdeltakelse.

For det andre mener jeg at RV ideologisk sett står godt med prinsippprogrammet vedtatt på forrige landsmøte. Dette plasserer etter min mening RV i en demokratisk sosialistisk tradisjon selv om noen av programmets formuleringer bærer preg av kompromiss mellom ulike synspunkter på f.eks. sosialismens erfaringer.

Det som er mitt "problem" er RV sin organisatoriske utvikling. Fra jeg tiltrådte som partisekretær i 1995 trodde jeg lenge at det store flertallet i AKP og det nye selvstendige RV fra 1991 ville vokse sammen. Men det jeg ser idag er to parallelle partiprojekt. Dette er spesielt tydelig etter at AKP de siste årene er styrket av unge medlemmer som vil noe med sitt partimedlemskap. Se bare hvilke ambisjoner partiet legger for en dag i innsamlings (KK-aksjesalget) til sitt 30-årsjubileum.

Jeg har prøvd å beskrive hvordan en økt egenaktivitet slår ut i RV i tidligere innlegg, det er ikke uproblematisk når de samtidig opprettholder felles politisk arbeid med RV bare på et felt: parlamentarismen. På den annen side har AKP sin forsterka profil samtidig synliggjort politiske uenigheter innad i RV, innad i

AKP og mellom AKP og RV. Det er derfor i en viss grad riktig som Jan Hårstad påpeker at en revolusjonær organisasjon trenger politisk klarhet for å få organisatorisk styrke, viss jeg forstår ham rett.

I alle partier finnes det medlemmer som er uenig i deler av partiets politikk. Problemet med RV sin alliansemodell er at det ikke bare er enkeltmedlemmer, men organiserte miljøer som ikke fullt ut deler den programmatisk politikk. Det er også et problem å lede en organisasjon som har flere organisasjonsstrukturer i seg.

Førss som ønsker RV som et allsidig revolusjonært parti istand til å lede klassekamp er det avgjørende at partiet blir mer enhetlig ikke bare politisk, men også organisatorisk. Dette krever en lengere diskusjon og kan neppe avklares på det kommende landsmøtet. Men det kommende landsmøtet skal diskutere RV sin framtid og mitt ærend har vært å få fram en beskrivelse av partiet slik den oppfattes av partisekretæren. Dette bildet må utfylles av flere med andre ståsted, men vi må tørre å sette ord på situasjonen. Bare ved en god beskrivelse av den faktiske situasjonen kan vi gjøre noe som bringer oss framover. Jeg håper at landsmøtet på dette punktet skisserer opp en to- eller fireårig prosess på å gå vekk fra alliansemodellen.

I mellomtida må alliansemodellen styrkes. Ikke minst med tanke på det løftet vi diskuterer i forhold til kommunevalget. Vi må gå bredt ut i venstremiljøer og invitere folk med på våre lister. Organisasjonsmodellen vår er åpen og raus - politikken er klar, stram og utfordrende.

Finn Olav Rolijordet, partisekretær

NEI TIL SALG AV BLITZ!

Vi krever at byrådet gjør om vedtaket om å selge Blitz, Pilestredet 30c. Dette er et forsøk på å bli kvitt et sjølstyrt ungdomshus med et politisk aktivt miljø, som ofte er brysomme for politikere og myndigheter. At kjøper skal la Blitz være i huset i 24 år, i tillegg til å skaffe erstatningslokaler mens rehabilitering pågår, går det ikke an å tro på. Som sist prøver byrådet også å skape splittelse ved å si at det skal bygges utleieboliger for ungdom i deler av Blitz-huset. Oslo trenger flere billige utleieboliger, men hvorfor ikke på det gamle Rikshospitalet, Tjuvholmen, Bjørvika, i tillegg til i Pilestredet 28, 30a og b.

Oslo trenger Blitz med øvingslokaler, konserter, kafe, bokkafe, politisk aktivisme og radiOrakel, et ukommersielt sted!

**JA TIL ET MANGFOLDIG UNGDOMSMILJØ - NEI TIL PRIVATISERING AV BLITZ!
VI KREVER SOSIAL BOLIGBYGGING OG FLERE BILLIGE STUDENTBOLIGER!
NEI TIL PRIVATISERING OG NEDSKJÆRING I OFFENTLIGE TILBUD!**

Støtte sendes til: Blitz, Pilestredet 30C, 0164 Oslo, fax 22 11 23 49, eller mail blitzopprop@broadpark.no

Anje Müller Gjesdal fra Bergen RV ønsker miljødebatt i RV

MILJØDEBATT

RV som miljøparti?

Det har vært flere forsøk på RVs e-postliste på å få opp en større miljødebatt i RV, men uten hell. Jeg skal prøve å gi et bidrag her i Opprør. Jeg tror det er to problemer som er viktig å gripe fatt i når det gjelder miljø: det ene er miljødebatten generelt, det andre er RVs rolle.

Miljødebatten i Norge har vært preget av moralisme, fokus på individuelt ansvar (ofte som forbruker snarere enn som samfunnsborger) og et tilbake-skuede klassisk naturvern. Miljøorganisasjonene har sjøl en stor del av skylden for dette (men NB! Med Natur og Ungdom som et hederlig unntak), men også staten gjennom prosjekter som Lokal Agenda 21 som stort sett tilslører de viktige problemene og later som vi alle er enige om hva miljøproblemene er og hvordan vi skal løse dem (for de som er veldig interessert i dette kan jeg anbefale en artikkel av Ingerid S. Straume i Samtiden 2/02 om nettopp denne avpolitiseringen av miljøområdet). Dette gjør at miljøpolitikk ofte blir et spørsmål om å resirkulere bosset sitt, og at det blir vanskelig å handle i forhold til de tingene som virkelig teller.

Jeg tror at RV kan spille en rolle i å bringe inn nye perspektiver, men det største problemet er kanskje at det ikke finnes en radikal, handlekraftig og demokratisk miljøorganisasjon for voksne i Norge som kan sette dagsorden for miljøordskiftet, slik vi ser at kvinneaktivister gjør det innenfor den feministiske debatten.

Men når det er sagt mener jeg absolutt at RV har en jobb å gjøre. For det er dessverre ikke så helt sjelden vi ser at det er SV som er det store miljøpartiet. Og det overrasker meg egentlig litt, for det er ingen grunn til at ikke RV skulle være et like godt miljøparti. Det er tre ting jeg vil trekke fram her:

■ Jeg kritiserte miljøorganisasjonene for å være moralistiske og for individorienterte, men det går an å gå til den motsatte ytterlighet også. I hvert fall når det gjelder bysamferdsel så mener jeg at vi kan være mer åpne når det gjelder hva slags virkemidler man kan bruke.

■ Odda RV og Terje Kollbotn har gjort et viktig arbeid med å forene miljødebatt og hensynet til kraftkrevende industri og med å forene fag- og miljøbevegelse. Sânt trenger vi mer av!

■ Jeg forestiller meg at miljøpolitikk er et godt område å stille overgangskrav, eller programpunkter som på et vis griper direkte fra vårt samfunn over i et annet, det vil si at deres gjennomføring egentlig vil forutsette en samfunnsomveltning. Gratis kollektivtransport kan kanskje være et sânt krav. Det hadde ellers vært interessant hvis noen som har greie på dette med overgangsprogram kunne si litt om det.

Denne debatten er viktig, fordi vi mer enn noen sinne trenger en radikal og demokratisk miljøbevegelse og miljøtenkning.

Anje Müller Gjesdal, Bergen RV

FRA E-POSTKASSEN

Seint Opprør

[Mottatt 11.11.02]
HEI PÅ DERE!

Opprør er et godt medlemsblad både når det gjelder innhold og layout. Men det kommer for seint i posten! Jeg mottok siste Opprør torsdag 7/11. Og inne i bladet sto det om Kvinnekonferanse i Bergen som var helga før! Baserer vi kommunikasjonen på at alle abonnere og leser/har tid til å lese Klassekampen? Blir litt problematisk...?!

Anne Lise Olafsen, Horten RV :-)

[Svar fra redaktøren 11.11.02]
HEI ANNE LISE

Hyggelig å høre du liker Opprør. Vi vet at det kommer for seint i posten. Det går ca. 14 dager fra stoffristen til selve trykkingen, deretter sendes det ut til medlemmene. Etter å ha gått over til B-post går det nå mye fortere (høyst en uke etter trykking, mot tidligere rundt to uker).

Trass lang produksjonstid er det likevel mulig å planlegge godt, slik at Opprør kan brukes til å mobilisere til konferanser. Denne gangen var bladet dessverre utsatt for en regulær forsinkelse, ettersom vår layoutmedarbeider var nødt til å fremskynde sin flytting med en dag, slik at han ikke rakk å bli ferdig med layouten før helgen – dermed ble Opprør forsinket 3-4 dager.

Bortsett fra slike hendelige uhell som nå, jobber vi selvsagt for å kutte ned i produksjonstiden. Men RV har bare satt av en 40% stilling til jobben, dermed er det grenser for hvor mye arbeidskraft vi kan dra inn. Opprør er helt avhengig av folk som jobber gratis.

OBS Kom gjerne med flere innspill og kommentarer! Det er veldig fint å få tilbakemelding om bladet, for oss som jobber med det.

Vennlig hilsen Bjarke, redaktør

VANGUARD

David Rovics

"If you are offended by this song it is probably about you."

Worker's World says that they have all the answers
And Milosevic is a guy that they admire
The ISO says Trotsky is the man
And they'll debate it until they all expire
The industrial workers will lead the revolution
So claims the SWP
No, the truth lies among the lumpen
That's the RCP

The Sparts say the rest can go to hell
And everyone else is a Stalinist
The CP will just do their thing
And pretend the others don't exist
Well I had a realization this morning
When I looked into the red and dawning sun
I've figured out the truth
And I'm forming a party of one

(Chorus)

I am the leader of the workers
And I'll tell you why the Left is suspect
Because there's something you don't understand
Only my line is correct
'Cause I am the vanguard of the masses
And all of you should just follow me
If you doubt my analysis
You must be in the petty bourgeoisie

But I am not sectarian
It's all the rest who are
I work fine in coalitions
As long as I'm the shining star
So bow down to your master
The lastest V.I. Lenin
And off to the camps to all of you
Who'd say, "not this again"

(Chorus)

And I'll have no music at my protests
And none of that goddamn puppetry
I'll just have some somber slogans
No decadent frivolity
My chants will be the right ones
Just the ones that should be said
And my banners we'll wave proudly
Just the proper shade of red

And I will build the party if it kills me
I am solely dedicated to the cause
If I have to stab you in the back
This won't give me pause
'Cause my platform will take us forward
And the ends always justify the means
And you must step aside behind me
Be you Quakers, Jews, anarchists or greens

(Chorus)

Created May, 2002

B-BLAD
Returadresse:
Rød Valgallianse
Osterhausgate 27, 0183 Oslo

www.rv.no

MATERIELLBESTILLING

Liste over materiell som kan bestilles fra RV

Sist ajourført: 17.10.2001.

Sendes til: RV, Osterhausgate 27, 0183 Oslo eller faks til 22 98 90 55.

Bøker:	Pris:
___ stk. Livet bak murene. Red: Erling Folkvord. RV på Stortinget. 160 sider, paperback. 1997	kr 40
___ stk. 20 år med RV i kommunestyre og fylkesting - to år på Stortinget. Red: Aksel Nærstad. RV-bok, 240 sider, paperback. 1995.	kr 10
___ stk. Rødt! Erling Folkvord - 25 år på barrikadene for AKP og RV (Damm)	kr 298
___ stk. Den nyliberale revolusjonen. Peder Martin Lysestøl og Roar Eilertsen, 190 sider	kr 200
___ stk. Europa AS. Internasjonale konsern sin lobbyvirksomhet overfor EU/WTO (Klim, dansk)	kr 200

Vi har flere titler i kommisjon fra andre forlag, noen på engelsk, disse omtales i medlemsavisa Opprør.

Hefter:	Pris:
___ stk. Overvåkningshefte. Hvem vokter vokterne? En studie i politisk overvåkning av Aslak Sira Myhre	kr 25
___ stk. Antikrigshefte. Bakgrunnsstoff om den nye krigen, RV sin antikrigsplattform.	kr 20
___ stk. Kraftkokeboka. Om salg av kommunale kratverk. 2000. Red: Finn Olav Roljordet	kr 40

Program:

___ stk. Prinsippprogrammet	kr 20
___ stk. Prinsippprogram, kortversjon	gratis
___ stk. Arbeidsprogrammet, 2001-2003	kr 20
___ stk. Antirasistisk Manifest	kr 10

Plakater:

___ stk. Rød Valgallianse (logoen i plakatversjon, 63x16)	kr 5
---	------

Merker:

___ stk. RV-flagget - metall	kr 2
------------------------------	------

Annet:

___ stk. T-skjorter, restopplag. Med RV-logo, rød stjerne eller kvinnekampmerke. Ring og spør om farge/størrelse	kr 150
___ stk. Verveblokker (stiftet 10x i hver blokk)	gratis
___ stk. Dette er RV. Presentasjonshefte om RV, historikk etc. Sendes alle nye medlemmer.	gratis

RV skal sende bestillinga til:

Navn: _____
Adresse: _____
Postnr/sted: _____

FYLKESKONTAKTER I RV

ØSTFOLD

Anne Steinsland
Mikkelbergbakken 10
1832 Askim
tlf: 69 88 59 40 / 950 61 290
e-post: a-steins@online.no

AKERSHUS

Geir Christensen
Liavn. 12, 1450 Nesoddtangen
tlf: 66 91 29 68 / 976 31 052
e-post: gchristensen@c2i.net

OSLO

Olaf Svorstøl
Motzfeldtsgate 5, 0187 Oslo
tlf: 22 17 99 02 / jobb: 22 85 88 04
e-post: olasvo@bredband.no

HEDMARK

Ann-Mari Volden
Rute 501 Røsta, 2500 Tynset
tlf: 62 48 44 84 / 951 12 358
e-post: annmv@student.sv.uio.no

OPPLAND

Helge Galtrud
Vårsetervn. 10, 2611 Lillehammer
tlf: 61 25 65 82
e-post: hgaltrud@start.no

BUSKERUD

Erik Halvorsen
Betzy Kjeldsbergsv 154 C
3028 Drammen
tlf: 32 82 07 91 / 920 32 012

VESTFOLD

Jørn Magdahl
Bergvn. 7, 3135 Torød
tlf: 33 38 58 03 / 948 22 513
e-post: rule@online.no

TELEMARK

Morten Halvorsen
Søndre Skogenveien 4,
3679 Notodden
tlf: 35 01 33 93
e-post: mo-halv2@frisurf.no

AUST-AGDER

Knut Henning Thygesen
Urbakken 23, 4950 Risør
tlf: 37 15 14 51 / 95 17 69 78
e-post: ketil@risor-rv.com

VEST-AGDER

Bjørn Tore Egeberg
Vigvollåsen 16/34, 4635 Kristiansand S
tlf: 38 17 59 39 / 90 69 08 82
e-post: btegeb@online.no

ROGALAND

Leiv Olsen
Admiral Cruysgate 24, 4012 Stavanger
tlf: 51 52 59 18 (p), 51 78 80 41 (j)
e-post: leolsen@online.no

HORDALAND

Marte Mjøs Persen
Magnus Barfots gt 35, 5015 Bergen
tlf: 55 31 64 21 / 91 65 56 99
e-post: marte.persen@student.uib.no

SOGN OG FJORDANE

Asbjørn Geithus
Boks 27, 6821 Sandane
tlf: 57 86 61 41

MØRE OG ROMSDAL

Geir Atle Gussiås
Vestnesbukta, 6390 Vestnes
tlf: 71 21 55 35 / 984 25 743

SØR-TRØNDELAG

Per I. Mathisen
Moholt Allé, Hus 14 - L 61
7050 Trondheim
tlf: 73 50 97 05 / 90 69 08 82
e-post: per@leftist.net

NORD-TRØNDELAG

Solveig Aamdal
Vestberget 11, 7650 Verdal
tlf: 74 04 26 18
e-post: s-aamdal@online.no

NORDLAND

Margit Steinholt
Mølnhussletta 4, 8800 Sandnessjøen
tlf: 75 04 91 43
e-post: inghs@online.no

TROMS

Frode Bygdnes
St. Olavsgt. 31, 9405 Harstad
tlf: 77 06 92 60 / 94 85 45 22
e-post: bygdnes@online.no

FINNMARK

Synnøve Thomassen
Skoleåsen 45, 9513 Alta
tlf: 78 43 21 68
e-post: oeheitma@online.no

Melding fra kontoret:

Husk å meld adresseforandring og endring av lagslederadresser! 22 98 90 50 / rv@rv.no